



Fides

67. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Katolinen hiippakuntalehti 07/2005 Katolskt stiftsblad



**Evangeliset
neuvot**

s. 6

**Uuden
nuntiuksen
haastattelu**

s. 10

**Eero
Huovinen:
Kristus
kasvagoon
meissä**

s. 12

**Pyhiinvaeltajia
Roomassa**

s. 7



XX.
Weltjugendtag
Köln 2005



Kesäusko



Pitkä ja tapahtumia täynnä ollut kevät on takana, ja kesälaitumet kutsuvat. Monesti houkutus kasvaa päästä niin kauas kaupungista kuin mahdollista, jonnekin luonnon helmaan, jonnekin "pois". Monesti tämä selittämätön sisäinen kaipuu johtaa tilanteeseen, jossa mahdollisuutemme osallistua messuun edes sunnuntaina on varsin vähäinen. Kysymykseni kuuluu: Onko se oikein?

Jokainen meistä löytää tuhat hyvää tai melkein hyvää syytä vastata tuohon kysymykseen myöntävästi. "Olin niin väsynyt", "oli pakko päästä lepäämään maaseudun rauhaan" ja niin edelleen. Joskus messusta poisjääntiin on todella olemassa pakottavia, päteviä syitä. Yleensä on vain tekosyitä. Lomien nyt alkaessa on hyvä tarkastella omia kirkossa käymisen motiiveja. Eikä vain niitä, vaan myös sitä, miksi me ylipäänsä käymme kirkossa.

Kirkossa me kohtaamme elävän Jumalan Pojan Jeesuksen Kristuksen eukaristiassa. Messussa me voimme ottaa Hänet vastaan todellisena elävänä Herranamme. Tabernaakkelissa me voimme palvoa Häntä, joka todellisesti on läsnä leivän muotoon kätkettynä. Kirkossa käyden ja kirkon elämään osallistuen me liitymme konkreettisella tavalla myös koko muun seurakunnan elämään, jonka keskipisteenä on Herran uhrin vietto "siihen saakka, kun kunniaa tulet". Me myös muistamme Herran sanat: "Tehkää tämä minun muistokseni."

On totta, että me voimme puhdasta luontoa ihaillessamme aistia ja tunnistaa Jumalan suunnitelman ja kaikkivoipaisuuden. On totta, että luomakunnan tarkkailu voi johdattaa meidät hyvinkin suureen luomistyön kunnioitukseen. Siitä huolimatta me emme voi olla kuulematta Herran käskyä apostoleille emmekä omaa lupaustamme Hänelle. Kirkossa ei ole vuodenaikoja; jokainen sunnuntai on Herran päivä.

Kesänaikainen uskomme ja uskonnon tarpeemme on itse asiassa aivan yhtä täysimittainen kuin muinakin vuodenaikoina. Älkäämme siksi unohtako kirkkoa, sakramenteja ja sitä kommuunion sidettä, jonka yhteinen rukous ja yhteinen eukaristia saavat aikaan.

M. Tervaportti

Katolisen tiedotuskeskuksen puolesta toivotan kaikille Fides-lehden lukijoille iloista ja rentouttavaa kesälomien aikaa.

Tutustu myös kirjatartuntamme osoitteessa www.catholic.fi
> kirjamyynti

Fides

Seuraava lehti

8/2005

Deadline

22.7.2005

Ilmestyy

5.8.2005

Vuoden 2005 aikataulu

numero	(deadline)	ilmestyy
01	(31.12.)	14.1.
02	(21.1.)	4.2.
03	(11.2.)	25.2.
04	(4.3.)	18.3.
05	(1.4.)	15.4.
06	(29.4.)	13.5.
07	(27.5.)	10.6.
08	(22.7.)	5.8.
09	(19.8.)	2.9.
10	(9.9.)	23.9.
11	(30.9.)	14.10.
12	(21.10.)	4.11.
13	(11.11.)	25.11.
14	(2.12.)	16.12.

Muistithan: Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja: Katolinen kirkko Suomessa

Pankkitili:
NORDEA
101430-237491

Viitenumero:
90010

Kiitos!

Sisällysluettelo

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

4 Kutsu hiippakuntajuhlaan

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA

6 Evankeliset neuvot

sääntökuntamaallikon elämässä

VAKIO-OHJELMAT JA KALENTERI

8 Seurakuntien ja yhteisöjen tapahtumia

ARTIKKELEITA

7 Pyhiinvaeltajia Roomassa

10 Giovanni Tonucci

- uusi apostolinen nuntius Pohjoismaissa

10 Böcker

12 Eero Huovinen: Kasvagoon Kristus meissä

12 Andrum 2/2

14 Fatiman ihmeet - osa 5

LUKIJOILTA

15 Hölynpölyä vihkivedestä

PYHIMYS

16 Jean Francois Regis

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätöimittäjä: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puhelin 0208 350751. Fax 09-61294770. Pankkiyhitys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 25 e, ulkomaille 30 e.

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1, 00140 Helsingfors. Telefon 0208 350751. Fax 09-61294770. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 25 e, till utlandet 30 e.

Paino/tryck: Iprint Oy

URL www.catholic.fi > fides

EMAIL fides@catholic.fi

10.6.2005

Paavi otti katedraalinsa haltuun

Paavi **Benedictus XVI:n** moniosaiset virkaanastujaiset saivat arvokkaan päätöksen, kun hän otti haltuunsa Rooman hiippakunnan pääkirkon, Pyhän Johanneksen basilikan eli Lateraanikirkon lauantai-iltona 7. toukokuuta.

Saarnassaan pyhä isä muistutti, että "Pietari tunnusti ensimmäisenä, apostolien puolesta, uskon: 'Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.' Se on myös kaikkien Pietarin seuraajien tehtävä - olla ohjaamassa tunnustusta uskossa Kristukseen, elävän Jumalan Poikaan."

Pyhä isä myönsi, että paavin "opetusvirka pelottaa monia ihmisiä sekä kirkossa että

sen ulkopuolella. He epäilevät, että se voisi olla uhka omantunnon vapaudelle, että se voisi olla edellytys, joka on vastoin ajattelun vapautta."

"Mutta niin ei ole", paavi jatkoi, sillä "Kristuksen antama valta Pietarille ja hänen seuraajilleen on, absoluuttisessa mielessä, valtuutus palvelemiseen. Opetusauktoriteetti kirkossa pitää sisällään sitoumuksen palvelemaan kuuliaisina uskolle. Paavi ei ole absoluuttinen hallitsija, jonka ajatukset ja tahto olisivat laki. Päinvastoin paavin palvelutehtävä on takuu kuuliaisuudesta Kristukselle ja sille, mitä hän sanoi."

Paavi **Benedictus** muistut-

ti vielä siitä, ettei paavi saa julistaa omia ajatuksiaan, vaan hänen tulee jatkuvasti sitoa itsensä ja koko kirkko kuuliaisuuteen Jumalan sanaan kohtaan, samalla kun uskoa yrittää soveltaa ja vesittää.

Pyhä isä viittasi edeltäjensä saavutuksiin sanoessaan vielä, että "vapaus tappaa ei ole todellista vapautta, vaan tyranniaa, joka alentaa ihmisen orjuuteen". Siksi myös **Benedictus XVI** ilmoitti puolustavansa ehdottomasti ihmisyyden ja ihmiselämän koskemattomuutta, sen sikiämistä luonnolliseen kuolemaan saakka.

KATT/VIS/ZENIT



Paavi **Benedictus XVI** ja Rooman kardinaalivikaari **Camillo Ruini** kertoivat ilouutisen edesmenneen paavin kanonisaatioprosessin aikarajan poistamisesta Rooman papistolle.

Aikaraja paavi Johannes Paavali II:n pyhyden selvittämiseltä poistettiin

Selvitys on jo käynnistynyt sekä Roomassa että Krakovassa.

Paavi **Benedictus XVI** ilmoitti perjantaina 13.5. päättäneensä hyväksyä tavanomaisen viiden vuoden aikarajan poistamisen paavi Johannes Paavali II:n autuaaksijulistamiseen (beatifikaatioon) mahdollisesti johtavalla selvityksellä. Pyhä isä luki Rooman papeille pitämänsä puheen yhteydessä päätök-

sensä, jossa todetaan mm.: "Paavi **Benedictus XVI** on myöntänyt erivapautuksen viiden vuoden odottamisesta Jumalan palvelijan, paavi Johannes Paavali II:n kuoleman jälkeen." Ilmoitusta seurasi valtava juhlinta.

Rooman hiippakunta on ilmoituksen jälkeen välittömästi aloittanut työt selvityk-

sen aloittamiseksi. Hiippakunta ilmoitti toukokuun lopussa, että Roomassa samoin kuin Krakovan arkkihiippakunnassa kerätään nyt aineistoa paavin, syntymänimeltään Karol Wojtylan, elämästä.

KATT/VIS/KATH.NET

Påven stöttar italienska biskoparnas kampanj mot folkomröstning om embryon och konstgord befruktning

Påven **Benedictus XVI** sade 30 maj att han stöttar de italienska biskoparnas kampanj för bojkott av en folkomröstning som kan liberalisera konstgjord befruktning och avskaffa embryots rättigheter.

12-13 juni förväntas italiennarna säga om de vill avskaffa en ny lag som begränsar konstgjord befruktning och forskning på embryon.

Den gällande lagen förbjuder donation av sperma och ägg, begränsar antalet ägg som får befruktas till tre och förbjuder all forskning på embryon. Folkomröstningen kan avskaffa reglerna för forskning på embryon, begränsningen till tre embryon, förbudet mot donation av ägg eller sperma från någon annan

utanför paret, och embryots rättigheter.

Biskoparnas ordförande **Camillo Ruini** har uppmanat katolikerna att inte rösta. Om mindre än 50 % av de röstberättigade deltar, blir folkomröstningens resultat ogiltigt.

Påven berömde biskoparnas arbete med att "hjälpa katolikerna och alla medborgare att förstå hur de skall rösta." Påven sade att biskoparnas kampanj är "ett uttryck för herdarnas omsorg om alla människor, som aldrig får reduceras till ett medel utan alltid måste få vara ett mål. Det säger Herren Jesus Kristus i evangeliet men också människor förnuft."

KATT/VATIKANRADION

Ekumeenisesta keskuksesta Myllyjärven keskus

Isä Robert de Caluwén kuoleman johdosta Myllyjärvellä sijaitsevan Ekumeenisen keskuksen toiminta on päättynyt. Tästä johtuen Helsingin piispa **Józef Wróbel** SCJ on antanut tämän hiippakunnalle kuuluvan keskuksen toistai-

seksi karmeliittamaallikoille kokoontumispaikaksi.

Keskuksesta käytetään nimeä Myllyjärven keskus. Sen koordinaattorina toimii jatkossa **Heidi Tuorila-Kahana** OCDS.

KATT

Tikkurilan kirkkoprojekti etenee



Arkkitehti Ludovico Riccin näkemys mahdollisesta tulevasta Tikkurilan kirkosta.

Tikkurilaan mahdollisesti rakennettava uusi seurakuntakirkko on saanut vihreätä valoa Vantaan kaupungilta. Vantaan kaupunkisuunnittelulautakunta hyväksyi kesäkuun alun kokouksessaan seurakuntakeskuksen rakentamisen mahdollistavan kaavamuutoksen.

Keskukseksi varattu alue sijaitsee Keravanjoen rannalla, noin 300 metrin päässä Tikkurilan asemalta. Alue rajautuu Tikkurilantien ja Jokiniementien katualueisiin, ran-

nan puolelta teollisuusraiteeseen.

Yleisvikaari **Marino Trevisinin** mukaan hankkeen suurimmat epävarmuustekijät ovat edelleen taloudelliset. Rahoitus tontin ostamiseksi ja rakennuskustannusten kattamiseksi on jostakin vielä löydettävä.

Lisää kaavakuvia kirkosta ja sen sijainnista löytyy Vantaan kaupungin verkkosivuilta www.vantaa.fi.

KATT

Uskonopin kongregaatio sai vihdoinkin uuden prefektin

Paavi **Benedictus XVI** nimitti perjantaina 13.5. uskonopin kongregaation uudeksi prefektiksi San Franciscon arkkipiispan **William Joseph Levadan**. 68-vuotias arkkipiispa Levada on neljännen polven kalifornialainen. Hän työskenteli ainoana yhdysvaltalaisena piispana Katolisen kirkon katekismuksen toimituskomiteassa.



KATT/VIS

Påven vill arbeta för "full och synlig kristen enhet"

Söndag 29 maj sade påven **Benedictus XVI** att han vill engagera sig för full och synlig kristen enhet. Han gjorde sin första resa som påve till Bari i Syditalien, där han togs emot av 200.000 människor som samlats till en utomhusmässa vid havet som avslutade en veckolång eukaristisk kongress eller nattvardsfestival.

Påven påminde om att Bari ligger nära flera ortodoxa länder och sade att "jag upprepar att jag vill engagera

mig på djupet och arbeta med alla mina krafter för att återskapa full och synlig enhet mellan alla Kristi lärjungar."

Påven anspelade på kongressens tema, som handlade om den kristna söndagen. Han sade att "en kristen människa behöver delta i söndagsmässan och få näring av det eukaristiska brödet, som ger den kraft som behövs för att försätta vandringen."

KATT/VATIKANRADION

Eukaristisessa kongressissa vieraita Suomesta asti

Italian piispainkokouksen järjestämässä eukaristisessa kongressissa, jonka teimana oli sunnuntain merkitys, piti paljon huomiota saaneen puheen myös Helsingin luterilainen piispa **Eero Huovinen**.

Huovisen mukaan Suomen luterilaiset haluavat olla osa "Kristuksen katolista kirkkoa". "Yhdessä katolisten veljämme ja sisarimme kanssa rukoilemme, että voisimme olla yhtä Kristuksessa", hän sanoi.

Kansainvälinen katolinen

lehdistö on kiinnittänyt paljon huomiota myös Huovisen sanoihin eukaristiasta. Hän totesi muun muassa, että "eukaristia on Kristuksen todellisen läsnäolon sakramentti". Hän sanoi myös, ettei ihminen voi elää ilman "pyhän eukaristian sakramenttia, Kristusta ja Jumalaa".

Paavi **Benedictus XVI** teki Barissa järjestettyyn kongressiin ensimmäisen virallisen matkansa Rooman ulkopuolelle.

KATT/VIS/ZENIT



Piispa Eero Huovinen ryhmäkuussa, jonka keskellä on kardinaali Walter Kasper, Kristittyjen ykseyden edistämisen neuvoston puheenjohtaja.



HIIPPAKUNNAN JUHLA STELLA MARIKSESSA FEAST OF OUR DIOCESE

Lauantaina/Saturday 13. 8. 2005

Juhlan järjestää / Planned and executed by
Tampereen Pyhän ristin seurakunta / Holy Cross Parish
ja Jyväskylän Pyhän Olavin seurakunta / St. Olav's Parish

10.00 Tervetuliaiskahvit / Coffee

11.00 Pyhä messu / Holy Mass

n.12.30 Lounas / Lunch

n.13.30 Vapaaohjelma / Free program

14.00 Ohjelma / Programme

A. Lapsille: nukketeatteri / Puppet theatre for children

B. Aikuisille: juhlapuhe, meditatiivinen tanssi Riitta Väinön johdolla, runoja ja musiikkia. /

For adults: speech, meditation dance, poetry and music.

n. 15.00 Rukoushetki Neitsyt Marian kunniaksi / Marian devotion

n. 15.30 Kahvi ja kotiinlähtö / Coffee and departure

Ilmoittautumiset seurakuntiin 5.8.2005 mennessä. Siitä tarvitaan järjestämään riittävästi ruokaa. Toivomme, että mahdollisimman moni tulee bussilla parkkipaikkojen ahtauden takia. Huomatkaa, että oman seurakunnan matkaan voi olla eri ilmoittautumisaika. Tervetuloa!

Please inform your parish center if you plan to attend by 5.8.2005, so that there will be enough food for all attending. Please notice that your parish may have a different deadline for registering for this event. We encourage you to arrive, if at all possible, on the buses chartered from the parishes because parking places will be limited. Welcome!

Överlåtelse

Herre, jag överlämnar mig helt i dina händer. Gör med mig vad du vill. Du har skapat mig för dig. Jag vill inte mera tänka på mig själv, jag vill följa dig. Vad vill du att jag skall göra? Gå din egen väg med mig. Vad du än kräver vill jag göra.

Jag offerar mina önskningsar, mina nöjen, mina svagheter, mina planer, mina åsikter, allt som håller mig borta från dig och leder tillbaka till mig själv.

Gör med mig vad du vill. Jag köpslår inte om något. Jag försöker inte i förväg få reda på vad du har för avsikter med mig. Jag vill vara det som du vill ha mig till. Jag vill bli allt det som du vill göra mig till. Jag säger inte: jag vill följa dig vart du än går. Till det är jag för svag. Men jag ger mig åt dig, så att du kan leda mig vart som helst. Jag vill följa dig i mörkret och ber bara om kraft för dagen.

John Henry Cardinal Newman

Muistakaamme, että Jeesuksen Sydän ei ole kutsunut meitä vain omaa pelastustamme varten, vaan myös toisten sielujen pelastusta varten. Hän tahtoo meidän auttavan itseään sielujen pelastuksessa.

PYHÄ PIO
PIETRELCINALAINEN



Caritaksen tsunamikeräyksen tuotto 11.100 euroa on käytetty kalastajien elinkeinon tuhojen korjaamiseen ja kastittomien orpojen tukemiseen Intiassa.

Kiitos tuestanne!

Suomen Caritas

Sunnuntait ja juhlapyhät

12.6. KIRKKOVUODEN 11. SUNNUNTAI (III)

1L 2 Moos. 19:2-6a
Ps. 100: 1-2, 3, 5. Ks. 3c
2L Room. 5: 6-11
Ev. Matt. 9:36 - 10:8

19.6. KIRKKOVUODEN 12. SUNNUNTAI (IV)

1L Jer. 20:10-13
Ps. 69: 8-10, 14+17, 33-35
2L Room. 5:12-15
Ev. Matt. 10:26-33

24.6. pe PYHÄN JOHANNES KASTAJAN SYNTYMÄ, juhlapyhä

1L Jes. 49: 1-6
Ps. 139: 1-3, 13-14, 15. Ks 14a
2L Ap.t. 13: 22-26
Ev. Luuk. 1: 57-66, 80

26.6. KIRKKOVUODEN 13. SUNNUNTAI (I)

1L 2 Kun. 4:8-11, 14-16a
Ps. 89:2-3, 16-17, 18-19. Ks 2a
2L Room. 6:3-4, 8-11
Ev. Matt. 10:37-42
Tänään kerätään kolehti Pyhän istuimen hyväksi.

29.6. ke PYHÄT APOSTOLIT PIETARI JA PAAVALI, juhlapyhä (velvoittava)

1L Ap.t. 12: 1-11
Ps. 34: 2-3, 4-5, 6-7, 8-9. Ks 5b
2L 2.Tim. 4: 6-8, 17-18
Ev. Matt. 16: 13-19

3.7. KIRKKOVUODEN 14. SUNNUNTAI (II)

1L Sak. 9:9-10
Ps. 145: 1-2, 8-9, 10-11, 13cd-14. Ks 1a
2L Room. 8: 9, 11-13
Ev. Matt. 11:25-30

10.7. KIRKKOVUODEN 15. SUNNUNTAI (III)

1L Jes. 55:10-11
Ps. 65: 10abcd, 10e-11, 12-13, 14. Ks Luuk. 8:8
2L Room. 8:18-23
Ev. Matt. 13:1-23 tai Matt. 13:1-9

17.7. KIRKKOVUODEN 16. SUNNUNTAI (IV)

1L Viis. 12: 13, 16-19
Ps. 86: 5-6, 9-10, 15-16a. Ks 5a
2L Room. 8: 26-27
Ev. Matt. 13: 24-43 tai Matt. 13: 24-30

24.7. KIRKKOVUODEN 17. SUNNUNTAI (I)

1L 1 Kun. 3:5-12
Ps. 119: 57+72, 76-77, 127-128, 129-130. Ks 97a
2L Room. 8:28-30
Ev. Matt. 13:44-52 tai 13:44-46

31.7. KIRKKOVUODEN 18. SUNNUNTAI (II)

1L Jes. 55:1-3
Ps. 145: 8-9, 15-16, 17-18. Ks 16
2L Room. 8:35, 37-39
Ev. Matt. 14:13-21

7.8. KIRKKOVUODEN 19. SUNNUNTAI (III)

1L 1 Kun. 19:9a, 11-13a
Ps. 85: 9ab-10, 11-12, 13-14. Ks 8
2L Room. 9:1-5
Ev. Matt. 14:22-33

Rukouksen apostolaatti

Me rukoilemme ...

Kesäkuu

Että yhteiskunnat auttaisivat konkreettisesti tavalla niitä miljoonia pakolaisia, jotka elävät äärimmäisessä hädässä ja hylätyinä.

Että eukaristian sakramentista tulee yhä enemmän kirkon elämän keskipiste.

Heinäkuu

Että kristityt olisivat valppaita kuulemaan kaikkien hätää ja osoittaisivat kunnioitusta kaikkia ihmisiä kohtaan asettamatta heille vaatimuksia.

Että kaikki kastetut valaisisivat yhteiskuntaa evankeliumin valolla.

Elokuu

Että maailman nuortenpäivä innoittasi nuoria, niin että heissä heräisi halu kohdata Kristus ja löytää hänessä elämälleen tiennäyttäjät.

Että papit, sääntökuntalaiset ja maallikot, jotka täydentävät opintojaan Roomassa, saisivat siellä elämälleen hengellistä rikkautta.

Böne-apostolatet

Vi ber ...

Juni

Att samhället med konkreta insatser av kristen och broderlig kärlek hjälper de miljoner flyktingar som lever i extrem nöd och övergivenhet.

Att eukaristins sakrament blir mer och mer erkänt som hjärtpunkten i kyrkans liv.

Juli

Att de kristna är lyhörda för allas nöd och utan att ställa krav visar respekt för varje enskild människa.

Att alla döpta tillsammans genomsyrar samhället med evangeliets ljus.

Augusti

Att världsdomsdagen inspirerar unga människor och hos dem väcker en önskan att möta Kristus och i honom finna en vägvisare för det egna livet.

Att präster, ordensfolk och lekfolk, som fullbordar sin utbildning i Rom, blir andligt berikade av vistelsen i den eviga staden.

Evankeliset neuvot sääntökuntamaallikon elämässä

Piispanne esitelmä 4.9.2004 Helsingissä karmeliittamaallikkojen 10-vuotisjuhlassa.

Evankeliset neuvot Uuden testamentin näkökulmasta

Jotta voisimme ymmärtää, mistä evankelisissa neuvoissa on kysymys, meidän täytyy luoda lyhyt katsaus kristillisen elämän ihanteeseen sellaisena kuin se ilmenee Jeesuksen Kristuksen opetuksessa. On mahdollista ymmärtää neuvon merkitystä, jos tätä opetusta ei oteta huomioon. Kristillisessä elämässä ei nimittäin ole kysymys pelkästään joistakin periaatteista, ohjeista ja ihmisen ajattelutavasta. Sellaisen elämän merkityksen, joka eletään evankeliumin opetuksen mukaan, voi ymmärtää vain uskon valossa. Mutta Vatikaanin 2. kirkolliskokouksen opetuksen mukaan uskossa ei ole kysymys pelkästään älyllisyydestä eli jonkin Jumalan ilmoittaman, olkoonpa se kuinka keskeinen tahansa, totuuden tuntemisesta. Uskossa on kysymys elämästä Jumalan yhteydessä, elämästä Kristuksessa ja Pyhässä Hengessä. Siten aito usko ei rajoita ihmistä pelkästään älyllisen tiedon ulottuvuuteen, vaan avaa ihmisen sisäisesti kohti transsendenssia ja johdattaa hänet Jumalassa olevaan totuuteen. Tämän totuuden on Jumalan lihaksi tullut Poika ilmoittanut meille ja Jumala ilmoittanut meille Pöjassaan, Jeesuksessa Kristuksessa, joka siis on lihaksi tullut Totuus. Siksi Jeesus Kristus todisti itsensä seuraavasti: "Minä olen tie, totuus ja elämä." (Joh. 14, 6)

Jeesus Kristus ei siis ilmoita totuutta pelkästään opetuksensa sanoilla. Hän on ihmiselle totuus kolmella eri tavalla: omassa persoonassaan, teoisissa ja opetuksessaan. Siten sillä, joka tahtoo löytää koko totuuden ja elää sen mukaisesti, täytyy olla kolmenlainen suhde Kristukseen: hänen pitää katsoa Kristusta, hänen pitää kuunnella Kristusta ja hänen pitää seurata Kristusta. Jeesus on kristityn ihanne ja hänen elämänsä esikuva.

Se ihanne, jota Jeesus Kristus edustaa ja joka on kristillisen elämän esikuvana, nojaa kolmeen pilariin. Nämä eivät perustu teologiseen ajatteluun, vaan ensisijaisesti Jeesuksen julistukseen. Nämä pilarit ovat: 1. Niin sanottu uusi käsky, tärkein käsky eli käsky

rakastaa Jumalaa ja lähimmäistä 2. Kolme evankelista neuvoa 3. Autuaaksijulistukset, jotka ovat keskeisellä sijalla Jeesuksen Jumalan valtakunnan julistuksessa.

Nämä kolme pilaria ovat vain ensi näkemältä toisistaan riippumattomia. Niitä voi tuki myös tarkastella erikseen, jotta niiden hengellinen ja moraalinen sisältö erottuisi selvästi. Mutta itse asiassa niitä ei voi erottaa toisistaan. Niitä voi tuki käsitellä erikseen, mutta ne eivät ole itsenäisiä, vaan ne liittyvät toisiinsa. Rakkauteen perustuva elämä saa siis ihmisen noudattamaan evankelisia neuvoja ja elämään autuaaksi julistusten hengessä.

Käsky rakastaa Jumalaa on ensimmäinen käsky, kristillisen elämän tärkein periaate, joka selittää kaikkien muiden käskyjen ja periaatteiden merkityksen ja tavoitteet. Tämä merkitsee käytännössä sitä, että muut erilliset ohjeet, joista ensimmäisenä on mainittava Jumalan kymmenen käskyä, ovat vain erityisiä, konkreettisia rakkauden hyveen ilmenemismuotoja. Jumalan ja lähimmäisen rakastaminen innoittaa siis elämään evankelisten neuvon mukaan ja antaa tällä tavalla elämälle sisäisiä voimavaroja. Jos aito rakkaus Jumalaa kohtaan puuttuu, niin on mahdotonta ymmärtää, mihin evankeliset neuvot perustuvat, mikä merkitys niillä on, miksi pitää ryhtyä tähän hengelliseen ja moraaliseen ponnistukseen. Jumalan ja lähimmäisen rakastaminen saa kristityn tekemään tämän melko radikaalin valinnan ja hellittämättä toteuttamaan sitä jokapäiväisessä elämässään. Niinpä Johannes Paavali II korostaa, että "täydellisyden tietä kulkeminen merkitsee rakkauden käskyn täyttämistä täydellisellä tavalla" (Veritatis Splendor, 20).

Täytyy erityisesti korostaa, että se rakkaus, josta nyt on puhe, ei tarkoita tunnetta, vaan siinä on kyse päätöksestä antautua Jumalalle, lahjoittaa itsensä täydellisesti ja vapaasta tahdostaan. Näin ymmärretty rakkaus ilmenee myös erityisenä asenteena, nimittäin uskollisuutena Jumalaa kohtaan, hänen kutsuaan kohtaan, hänen tahtoaan kohtaan. Tätä kutsumme usein jumalalliseksi kaitsemukseksi.

Evankeliset neuvot – siveys, kuuliaisuus ja köyhyys (Matt. 19,12; 19, 21,29; 26, 39; vert. myös 1. Kor. 7, 32-35; Fil. 2,8) – kertovat yksityiskohtaisesti, miten tällaista rakkauden täyttämää elämää voidaan käytännössä elää. Ne ilmentävät aikaisemmin mainittua lahjaa. Siten esimerkiksi karmeliittamaallikkojen elämänohjeessa ja konstituutioissa sanotaan: "Siveiden lupaus korostaa käskyä rakastaa Jumalaa yli kaiken ja rakastaa lähimmäistä sillä samalla rakkaudella, jolla Jumala rakastaa häntä. Tämän lupauksen tarkoitus on vapauttaa ihminen täydellisesti rakastamaan Jumalaa ja lähimmäistä." Evankeliseen köyhyyteen kuuluu anteliaisuuden rikkaus, itsensä kieltäminen, sisäinen vapaus ja riippuvuus hänestä, joka 'oli rikas, mutta tuli köyhäksi teidän vuoksenne, jotta te rikastuisitte hänen köyhyydestään' (2. Kor. 8,9) ja joka 'otti orjan muodon' (Fil. 2,7) palvelukseen veljiään ja sisariaan [...] Kuuliaisuuden lupaus käskää ihmistä olemaan valmis noudattamaan Jumalan tahtoa [...]".

Elämällä evankelisten neuvon hengessä kristitty noudattaa Jeesuksen hänelle esikuvaksi antamaa elämäntapaa aidolla tavalla. Kristushan on ensimmäisenä ihmisenä elänyt maallisen elämänsä täydellisessä rakkaudessa, köyhyydessä ja siveydessä. Neuvon noudattaminen merkitsee sitä, että seuraamme Kristusta. Toisin sanoen evankeliset neuvot merkitsevät, että meidän pitää seurata Kristusta, kulkea hänen jalanjäljissään, tulla hänen kaltaisikseen ja elää hänen laillaan läheisessä suhteessa Isään.

Autuaaksijulistukset osoittavat meille, että Kristuksen itsensä antama esimerkin soveltaminen käytäntöön merkitsee sitä, että elämme hänen laillaan, hänen kanssaan. Mutta se merkitsee myös sitä, että elämme sillä tavalla, että meidän on mahdollista saavuttaa kristillinen täydellisyys Jumalan kunniaksi. Itse asiassa Jumala ei tarvitse meitä, meidän onnellisuuttamme, ollakseen onnellinen, vaikka elämme hänen kunniaukseen. Jos teemme sitä, mikä on hyvää, ja pyrimme täydellisyteen, niin teemme tämän myös (– niin sanoakseni –) itsemme takia. Onhan

tehtävämme olla Jeesuksen Kristuksen kaltaisia ja päästä kilvoituksemme päämäärään, taivaan iloon Jumalan luo. Toisin sanoen pyrimme elämään autuaaksijulistusten hengessä, jotta olisimme arvollisia ottamaan vastaan Jumalan lahjan, joka antaa meille onnen olla taivaassa hänen luonaan.

Autuaaksijulistuksissa Jeesus ei siten puhu Jumalan onnellisuudesta, vaan siitä palkinnosta, jonka saavat ne, jotka rakkaudesta Jumalaa kohtaan noudattavat Jeesuksen esimerkkiä. Autuaaksijulistusten logiikka on itse asiassa tämä: se, joka maanpäällisessä elämässään seuraa Jeesusta Kristusta; se, joka pyrkii vaeltamaan hänen jälkiään tulee myös osalliseksi hänen kunniaustaan "Isän kodissa". Tässä mielessä autuaaksijulistukset auttavat meitä ymmärtämään myös evankelisten neuvon merkityksen. Jeesus nimittäin julistaa ja antaa samalla lupauksen "Autuaat ovat puhdassydämiset, he saavat nähdä Jumalan" (viittaa siveyden lupaukseen); "Autuaat ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta" (viittaa köyhyyden lupaukseen); "Autuaat ovat kärsivälliset, he perivät maan [...]" (viittaa kuuliaisuuden lupaukseen) (Matt. 5,3-12).

Onko mahdollista elää evankelisten neuvon mukaan

Voimme kysyä, onko mahdollista soveltaa näitä Kristuksen julistamia ihanteita käytäntöön? Jos ajatellaan kirkon historiaa ja jos tarkastelemme kristittyjen elämää nykyään myös omassa hiippakunnassamme, vastaus on selvä. Jos ennen on ollut olemassa ja yhä vielä on niitä, jotka pyrkivät kristilliseen täydellisyteen, niin se merkitsee sitä, että tämä on mahdollista. Se ei tarkoita sitä, että olisimme jo täydellisiä, vaan sitä, että tavoittelemme täydellisyyttä, että pyrimme elämään tämän ihanteen mukaisesti. Tähän siis pyrimme ja tämä ei ole helppoa.

Jokainen meistä elää tämän ihanteen mukaisesti omalla tavallaan, mutta se ei merkitse, että tämän ihanteen mukainen elämä olisi mahdotonta. Puhdasoppisten luterilaisten mielestä (joiden ihmis-

käsitys on pessimismin sävyttämä) kuulostaa melkein harhaoppiselta väittää, että voi elää tämän ihanteen mukaisesti. Mutta kukaan meistä ei väitä, eikä myöskään Jeesus, että tällainen tapa elää olisi helppo eivätkä monet sitä ymmärtä.

Historian kuluessa tätä ihannetta on tulkittu monella eri tavalla. Siitä on olemassa monenlaisia mielipiteitä, ei pelkästään katolisen spirituaaliteetin piirissä ja protestanttisen teologian piirissä vaan myös pragmatismen piirissä, jossa ei ainoastaan kielletä itse täydellisyden ihanteen merkitystä vaan myös sen toteuttamisen mahdollisuutta. Siten esimerkiksi saksalainen filosofi Friedrich Nietzsche ajatteli, että evankelisten neuvon ihanne edustaa heikkojen yksilöiden elämäntutkimusta, seläisten nimittäin, joilla ei ole rohkeutta ottaa elämänsä ohjenuoraksi "tahdon ja voiman" periaatetta. Otto von Bismarck kuten ennen häntä myös Machiavelli, oli sitä mieltä, että evankelisten neuvon ihanne ei vastaa elämän ja poliittisen toiminnan tarpeita; se estää tehokkaan toiminnan. Protestanttinen teologi Helmut Thielicke taas ajatteli, että tämä ihanne tosin vastaa todellisia moraalisia tarpeita, mutta että sen ankarat vaatimukset osoittavat ihmisen olevan moraalisesti heikko ja syntinen toisin sanoen luonnonlaan turmeluon olemento. Ihminen ei siten todellisuudessa vastaa Luojan suunnitelmaa. Samalla tavalla tämä Jeesuksen julistama ihanne paljastaa meille ihmisen moraalisena ja hengellisenä tilan ennen syntiänsäntöä. Toisaalta se kertoo myös, mitä ihannetta kohti ihminen lopulta pyrkii, siis millaista taivaassa on. Toinen protestanttinen teologi Karl Barth oli taas sitä mieltä, että puhuessaan täydellisyydestä Jeesus tarkoitti ainoastaan itseään ilmoittaen tällä tavalla omaa täydellisyyttään Jumalan Poikana.

Mitä katolinen teologia ajattelee tästä? Kuten jo olen maininnut, tätä ihannetta ei ole helppo toteuttaa ja se ylittää tietenkin ihmisen luontaiset kyvyt. Mutta kuten pyhästä Raamatussa sanotaan, "mikä ei ole ihmiselle mahdollista, on mahdollista Jumalalle". Jumala saa aikaan

sen, että ihminen muuttuu ja kypsyy hengellisesti ja samalla myös moraalisesti. Tätä tarkoitusta palvelevat sakramentit (kasteen ja vahvistuksen sakramentit sekä rippi, joka on sakramentaalinen kääntymys, ja eukaristia sekä avioliitto), joiden avulla Jumala uudistaa ihmisen ja vahvistaa häntä. Siten ihmistä ei ole jätetty yksin pyrkimyksessään kohti kristillistä täydellisyyttä, vaan Jumalan armo saattaa häntä tällä tiellä. Jeesus Kristus itse kulkee edellä ja suo hänelle pelastavan armonsa.

Voimme siten sanoa, että Jeesus itse ottaa ”ensimmäisen askeleen” ja innostaa ihmistä astumaan tälle kristillisen täydellisyyden tielle.

”Toisen askeleen” tällä kristilliseen täydellisyyteen

pyrkivällä tiellä ottaa se ihminen, joka vastaa myöntävästi Herran kutsuun hänen sanoessaan ”Seuraa minua” ja ”pyrkikää astumaan sisään ahtaasta portista”.

”Kolmannen askeleen” ottaa jälleen Herra, joka antaa armonsa ja voimaa kulkea tätä tietä.

”Neljännen askeleen” ottaa se kristitty, joka omista rajoituksistaan tietoisena nöyrästi pyytää Herralta apua tietäen, että hänen hengelliset lahjansa ovat kokonaan ”ylhäältä” peräisin. Sen vuoksi Jeesus ei ainoastaan julista Jumalan valtakuntaan kuuluvia vaatimuksia, vaan opettaa opetuslapsilleen myös Isä meidän -rukouksen ja lupaa heille ”olla heidän kanssaan kaikki päivät maailman lop-

puun asti” ja antaa heille ”elämän leivän ja juoman”.

Se, että täydellisyyden tie ja Herran suomat armon askeleet liittyvät toisiinsa, käy selvästi ilmi siitä keskustelusta, jonka Jeesus kävi erään nuorukaisen kanssa, joka tuli hänen luokseen keskustelemaan hyvistä teoista ja täydellisyyden tiestä: ”Opettaja, mitä hyvää minun pitää tehdä, jotta saisin iankaikkisen elämän?”, ja sitten kun Jeesus puhuu kymmenestä käskystä, hän lisää: ”Kaikkia niitä olen noudattanut; mitä minulta vielä puuttuu?” (Matt. 19,20) Ja Jeesus antaa hyvin selvän vastauksen: ”Jos tahdot olla täydellinen, niin mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille. Silloin sinulla on aarre taivaissa. Tule

sitten ja seuraa minua” (Matt. 19,21).

Näille sanoille, joilla Jeesus kutsuu nuorukaista seuraamaan häntä - ”tule ja seuraa minua” Johannes Paavali II antaa seuraavan merkityksen: ”Sen vuoksi Kristuksen seuraaminen on kristillisen moraalin tärkein tavoite ja samalla myös sen lähtökohta: kuten Israelin kansa seurasi Jumalaa, joka näytti heille tietä erämaan halki kohti luvattua maata (vert. 1. Moos. 13, 21), pitää myös opetuslapsen seurata Jeesusta, jonka puoleen Isä itse häntä vetää (vert. Joh. 6,44). Ei ole kysymys pelkästään siitä, että kuunnellaan jotakin opetusta ja ollaan kuuliaisia jollekin käskylle. On kysymys jostain paljon radikaalimmasta, liittymisestä

itse Jeesuksen persoonaan, hänen elämänsä ja kohtalonsa jakamisesta, osallistumisesta hänen vapaaseen ja rakastavaan kuuliaisuuteensa Isän tahdolle” (Veritatis Splendor 19). Ja Jeesuksen kutsuun sisältyy nimenomaan myös kutsumus elää evankelisten neuvosten mukaisesti.

+ JÓZEF WRÓBEL SCJ
HELSINGIN PIISPA

Pyhiinvaeltajia Roomassa



Hiippakunnan juhluvuoden pyhiinvaellus

Kaikkiaan 32 pyhiinvaeltajaa Suomesta osallistui juhluvuoden pyhiinvaellukseen ikuisen kaupunkiin. Kysymys oli todellisesta rukouksen täyttämästä pyhiinvaelluksesta: Messuja vietettiin ja ruokoushetkiä pidettiin suurissa basilikoissa (Lateraanikirkossa, Pietarinkirkon kryptassa pyhän Pietarin haudan äärellä, Santa Maria Maggioressa, San Paolo fuori le muraissa sekä Santa Maria sopra Minervan suomalaisessa kappelissa, joka tunnetaan paremmin nimellä Cappella Capranica).

Isä Wieslaw Swiech SCJ kertoo: ”Lauantai-illalla 7.5. saimme vielä osallistua Lateraanikirkossa tilaisuuteen, jossa paavi Benedictus asetettiin virkaansa. Sunnuntaina osallistuimme Regina Caeli -rukoukseen Pietarinkirkon aukiolla. Kävimme myös birgittalaisisarten luona ja vietimme siellä messun. Kaksi kertaa tapasimme myös isä Tuomo T. Vimparin. Tapasimme myös Roomassa opiskelevat suomalaiset seminaristit. Myös Colosseum, Forum Romanum ja muut historialliset paikat nähtiin.”

KATT

Pyhiinvaellus Leo Dehonin autuaaksijulistamiseen

Paavinvaihdoksen takia Jeesuksen pyhän sydämen pappien sääntökunnan perustajan, isä Leo Dehonin autuaaksijulistaminen on siirtynyt. Pyhiinvaellusmatka kuitenkin toteutui.

Pyhiinvaeltajaryhmä sai kuitenkin osallistua uuden paavin ensimmäiseen messuun Pietarinkirkon aukiolla sekä paavin vierailuun Pyhän Paavalin basilikassa.

Isä Zdzislaw Huber SCJ kertoo: ”Tapasimme myös Jeesuksen pyhän sydämen pappien uuden yleisesimiehen päämajassamme. Vietimme myös isä Teemu Sipon SCJ johdolla kauniin messun Santa Maria sopra Minervan kirkossa, jossa on Suomen kansalliskappeli. (Tämän lehden kansikuvassa.) Vierailimme myös birgittalaisisarten luona ja tapasimme mm. äiti Teklan.”

Nyt odotetaan tietoa siitä, koska ja kuka viettää isä Dehonin beatifikaatiomessun.

KATT



Vakio-ohjelma

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-6824040, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu; su 9.45 missa latina (1. ja 3. su Engl; 2. su Ranska; 4. su Esp; 5. su Engl) 11.00 päämessu, 12.30 eri kielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe, messu 18.00; ti, to, messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorokous; pe 17.30 adoraatio. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan. **Huom! Kesäohjelma:** Kesä- ja heinäkuussa ei messuja diasporassa. Keski- viikon ruusukko ja perjantain adoraatio alkavat jälleen syyskuussa. Kirkkokahveja ei sunnuntaina vaan keskiviikkona 14.8. asti.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

Su 10.00 päämessu suomeksi (1. sunn. ruotsiksi/suomeksi), kirkkokahvit; 11.30 messu (1. sunn. suomeksi/ruotsiksi, 2. sunn. englanniksi, 3. sunn. suomeksi/vietnamiksi, 4. sunn. saksaksi, (5. sunn. perhemessu suomeksi), kirkkokahvit; 18.30 iltamessu. Ma 13.30 messu; ke, pe 7.15 aamumessu; ti, to, la 18.30 iltamessu. Ti 18.00 ruusukkorokous, to 18.00 vesper. Rippitilaisuus: ti ja la 18.00-18.30 tai sopimuksen mukaan. **Kesäohjelma Pyhän Marian kirkossa 1.6-31.8.2005. Huom. uudet messunajat!** La 18.00 aamumessu (huom. aika!), su 10.00 messu suomeksi ja kirkkokahvit, 18.00 iltamessu (huom. aika!), ma, ti, to, pe 18.00 iltamessu, ke 18.00 messu Karmeliittisarten luostarissa Myllyjärvellä. Rippitilaisuus: ti ja la 17.30-18.00 tai sopimuksen mukaan.

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi

Su 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi/Mass in English, ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi

Su 10.30 päämessu. Ke 18.00 iltamessu. Tiedot muiden arkipäivien messuista puhelimitse ja kirkon ovelta. Rippitilaisuus sopimuksen mukaan. Messut Jyväskylän kirkossa yleensä/daily Masses in Finnish in generally: ma/Mon 18.00 (sisarten kappelissa/sister's Chapel), ti/Tue 7.00, ke/Wed 18.00, to/Thu 7.00, pe/Fri 7.00, la/Sat 8.00. Poikkeukset seurattaa kirkon ilmoitustaululta (Check please schedule at the board of information or at the website: olavi.catholic.fi).

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu www.kolumbus.fi/risti.

Su 10.00 ruusukkorokous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu/Mass in English. Ti, to 7.30 aamumessu, ma, ke, pe 19.00 iltamessu. Ke 18.40 iltarokous. pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi jokapäivä puolituntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. Matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista kirkon ilmoitustaululta.

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Kotisivu www.sci.fi/-stan. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. sunn.) tai 18.00 (3. ja 4. sunn.) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. perjantaina messu ja adoraatio klo 18.00, paaston aikana perjantaisin ristintien hartaus klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin. **Huom!** Pyhän Ursulan kirkossa Kouvolaalla kesällä pyhä messu joka sunnuntai 11.00. Torstaisin pyhä messu 18.00. Diasporassa ei messuja kesällä.

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Isä Paolon gsm 041-5731595. Sähköposti perhe@catholic.fi.

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, pe 18.30 iltamessu. Ke, la 19.30 neokatekumenaalilyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30 - 18.00, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

11.6. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
12.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai: 9.45 lat/ ranska, 11.00 päämessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
18.6. la 18.00 aattomessu
19.6. kirkkovuoden 12. sunnuntai: 9.45 lat/ engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
25.6. la 18.00 aattomessu
26.6. kirkkovuoden 13. sunnuntai: 9.45 lat/ esp, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
29.6. ke pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 iltamessu
2.7. la 18.00 aattomessu
3.7. kirkkovuoden 14. sunnuntai: 9.45 lat/ engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
9.7. la 18.00 aattomessu
10.7. kirkkovuoden 15. sunnuntai: 9.45 lat/ ranska, 11.00 päämessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
16.7. la 18.00 aattomessu
17.7. kirkkovuoden 16. sunnuntai: 9.45 lat/ engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
23.7. la 18.00 aattomessu
24.7. kirkkovuoden 17. sunnuntai: 9.45 lat/ esp, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
30.7. la 18.00 aattomessu
31.7. kirkkovuoden 18. sunnuntai: 9.45 lat/ engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
6.8. la 18.00 aattomessu
7.8. kirkkovuoden 19. sunnuntai: 9.45 lat/ ranska, 11.00 päämessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu

Kirkkoherra monsignore Marino Trevisini lomalla 20.6.-16.7.

Pyhän Marian seurakunta

111.6. la 18.00 aattomessu
12.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu
18.6. la 18.00 aattomessu
19.6. kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu
24.6. pe ei ole messua
25.6. la 18.00 aattomessu
26.6. kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu
28.6. ti pyhät apostolit Pietari ja Paavali: 18.00 aattomessu
2.7. la aattomessu
3.7. kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu
9.7. la 18.00 aattomessu
10.7. kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu
16.7. la 18.00 aattomessu
17.7. kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu
23.7. la 18.00 aattomessu
24.7. kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu
30.7. la 18.00 aattomessu
31.7. kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu
6.8. la Herran kirkastuminen: 10.00 messu suomeksi, 18.00 aattomessu
7.8. kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu

isä Kazimierz Lewandowski on lomalla 14.6.-24.6. ja 25.7.-11.8.
isä Teemu Sippo on lomalla 27.6.-25.7.

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

12.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
19.6. kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
26.6. kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
30.6. to messu Turun linnassa 18.30
3.7. kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
10.7. kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
17.7. kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
24.7. kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
31.7. kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

7.8. kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

12.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu
19.6. kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.30 tai 17.00 päämessu
24.6. pe pyhän Johannes Kastajan syntymä, juhlapyhä, ei messua Jyväskylässä (messu Tampereella klo 19.00)
26.6. kirkkovuoden 13. sunnuntai: huom. aika 17.00 päämessu
29.6. pyhät apostolit Pietari ja Paavali, ei messua Jyväskylässä (messu Tampereella klo 19.00)
3.7. kirkkovuoden 14. sunnuntai: huom. aika 17.00 päämessu
10.7. kirkkovuoden 15. sunnuntai: huom. aika 10.30 tai 17.00 päämessu
17.7. kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.30 päämessu
24.7. kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.30 päämessu
30.7. la Olavinlinnan kappelissa Savonlinnassa: 12.00 messu, jossa muistamme pyhää Olavia (jonka muistopäivä on 29.7.)
31.7. kirkkovuoden 18. sunnuntai: Pyhän Olavin sr:n suojeluspühimyksen messu klo 10.30
7.8. kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu

Kirkkoherra on lomalla viikot 24-27. Silloin ei ole messuja viikon aikana. Häätäpuokissa soittakaa ursuliinisäarille p. 614659 tai Tampereelle 03-2127280. Katso ohjelma kirkon ilmoitustaululta tai netistä olavi.catholic.fi.

Pyhän Olavin seurakunnan matkat:

Stella Maris hiippakuntajuhla la 13.8.2005, jonka meidän seurakuntamme järjestää. Lähtö perjantaina 12.8. n. klo 19.00.

Juhlavuoden vaellus katedraaliin Helsinkiin su 4.9.2005.

Ilmoittautukaa pikaisesti kirkkoherralle!

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

11.6. la 9.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaareissa, 16.00 messu Vaasassa
12.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai: 10.30 päämessu
19.6. kirkkovuoden 12. sunnuntai: 10.30 päämessu
26.6. kirkkovuoden 13. sunnuntai: 10.30 päämessu
29.6. ke pyhien apostolien Pietarin ja Paavaliin juhlapyhä: 18.00 iltamessu
3.7. kirkkovuoden 14. sunnuntai: 10.30 päämessu
10.7. kirkkovuoden 15. sunnuntai: 10.30 päämessu
17.7. kirkkovuoden 16. sunnuntai: 10.30 päämessu
24.7. kirkkovuoden 17. sunnuntai: 10.30 päämessu
31.7. kirkkovuoden 18. sunnuntai: 10.30 päämessu
7.8. kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu

----- Diaspora -----
Hämeenlinna: su 7.8. klo 15.00
Kurikka: la 2.7. klo 18.30, la 30.7. klo 18.30
Lapua: la 2.7. klo 9.00, la 30.7. klo 9.00
Pietarsaari: (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5) la 2.7. klo 12.00, la 30.7. 12.00.
Vaasa:(ort. seurakunnan seurakuntasali, Koulukatu 45) la 2.7. klo 16.00, la 30.7. klo 16.00

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

12.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai: 11.00 päämessu
16.6. to 18.00 iltamessu
19.6. kirkkovuoden 12. sunnuntai: 11.00 päämessu
23.6. to 18.00 pyhän Johannes Kastajan aattomessu
24.6. pe 18.00 pyhän Johannes Kastajan iltamessu
26.6. kirkkovuoden 13. sunnuntai: 11.00 päämessu
30.6. to 18.00 iltamessu
1.7. pe 18.00 iltamessu ja adoraatio
3.7. kirkkovuoden 14. sunnuntai: 11.00 päämessu
7.7. to 18.00 iltamessu
10.7. kirkkovuoden 15. sunnuntai: 11.00 päämessu
17.7. kirkkovuoden 16. sunnuntai: 11.00 su liturgia
24.7. kirkkovuoden 17. sunnuntai: 11.00 su liturgia
31.7. kirkkovuoden 18. sunnuntai: 11.00 su liturgia
7.8. kirkkovuoden 19. sunnuntai: 11.00 su liturgia

Huom! Pyhän Ursulan kirkossa Kouvolas-
sa kesällä pyhä messu tai sunnuntain
liturgia (kirkkoherran ollessa lomalla)
joka sunnuntai 11.00.

Diasporassa ei messuja kesällä.

Kirkkoherra on lomalla 16.7.-18.8.

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

9.6. to 18.30 arkipäivän messu
10.6. pe 18.00 pyhän sakramentin palvon-
ta, 18.30 arkipäivän messu
12.6. kirkkovuoden 11. sunnuntai: 11.00
päämessu, 17.00 messu Rovaniemellä
17.6. pe 18.00 pyhän sakramentin palvon-
ta, 18.30 arkipäivän messu
19.6. kirkkovuoden 12. sunnuntai: 11.00
päämessu, 17.00 messu Torniossa
26.6. kirkkovuoden 13. sunnuntai: 11.00
päämessu
3.7. kirkkovuoden 14. sunnuntai: 11.00
päämessu, 17.00 messu Torniossa
8.7. pe 18.00 pyhän sakramentin palvon-
ta, 18.30 arkipäivän messu
10.7. kirkkovuoden 15. sunnuntai: 11.00
päämessu
15.7. pe 18.00 pyhän sakramentin palvon-
ta, 18.30 arkipäivän messu
17.7. kirkkovuoden 16. sunnuntai: 11.00
päämessu, 17.00 messu Torniossa
22.7. pe 18.00 pyhän sakramentin palvon-
ta, 18.30 arkipäivän messu
24.7. kirkkovuoden 17. sunnuntai: 11.00
päämessu
29.7. pe 18.00 pyhän sakramentin palvon-
ta, 18.30 arkipäivän messu
31.7. kirkkovuoden 18. sunnuntai: 11.00
päämessu
5.8. pe 18.00 pyhän sakramentin palvon-
ta, 18.30 arkipäivän messu
7.8. kirkkovuoden 19. sunnuntai: 11.00
päämessu, 17.00 messu Torniossa

----- Diaspora -----
Rovaniemi: 12.6. su 17.00
Tornio: 19.6., 3.7., 17.7., 7.8. su 17.00

TOIMISTOT

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. (09)
2416095, fax (09) 5885157. Sähköposti
katekeesi@catholic.fi, kotisivu www.
katekeettinenkeskus.fi

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki.
Puh. 0208350751, fax 09-61294770. Säh-
köposti info@catholic.fi. Kotisivu
www.catholic.fi. Tiedotuskeskus on suljet-
tuna 6.-17.6. välisen ajan.

KESKUKSET

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-
335793, fax 019-335892.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-
61206711, fax 09-61206710. Email:
kirjasto@studium.fi

Kirjasto on kesätaulla. Samoin mes-
suista kannattaa tiedustella etukäteen.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-
1357998, fax 09-68423140. Sähköposti
info@caritas.inet.fi. www.caritasfinland.fi

TAPAHTUMIA

Karmeliittamaallikot

Hiljainen rukous (klo 17.00-17.30) ja ves-
per (17.30-17.45) maanantaisin Pyhän
Henrikin katedraalin sakramenttikappel-
issa. Tervetuloa!

Maallikkofransiskaanit OFS

Maallikkofransiskaanit O.F.S. kuuluvat
maailmanlaajuiseen fransiskaaniseen
perheeseen, jonka alkuperä perustuu As-
sisin pyhän Franciscuksen (1182-1226)
osoittamaan elämäntapaan. Maallikof-
ransiskaaneilla on kanonisen lain mukai-
set säännöt. Tämä on toimintamme 57.
vuosi Suomessa. Kokouspaikka on Py-
hän Marian seurakuntasali, Mäntytie 2,
00270 HELSINKI.

Kesällä tapahtuu:

Kökarin seurakunnan järjestämä eku-
meeninen p. Franciscuksen juhla 2.-3.7.
EUFRA-viikot 2005 Puolassa, Kon-
stancin-Jeziornassa heinä-elokuussa.
Seuraava kokouksemme on syys-
kuussa, torstaina 15.9. kello 17.00

Pyhän Henrikin seura

Oopperailmoitus sivulla 15.

Rakkauten lähetyssisarret

Adoraatio maanantaisin klo 18.00 ja pyhä
messu perjantaisin klo 18.00. Tervetuloa!
Kaarikuja 2 K 60, Kontula, Helsinki. Puh.
09-3403795.



Verbi Dei sono Schola cantorum

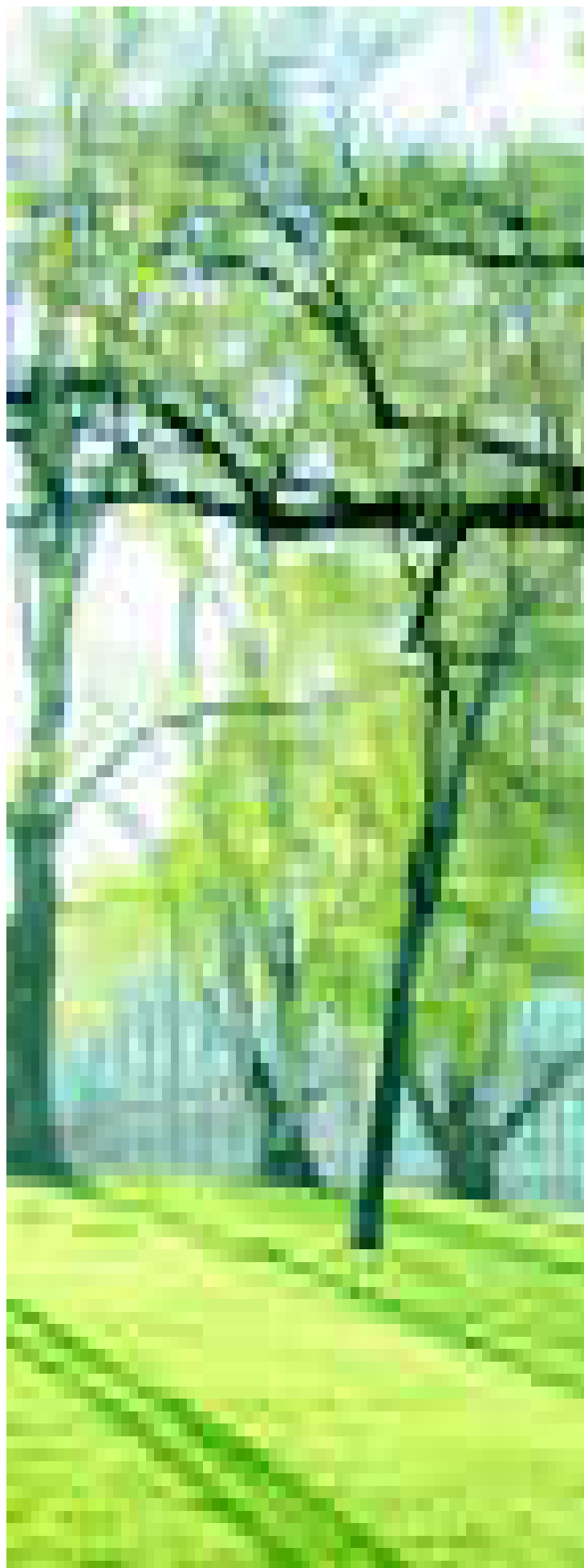
Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja
muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for wed-
dings, funerals and other occasions.

Yhteys/Contact: Markus Mäkelä 040-7178833.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoit-
ukset seuraavaan lehteen ajalle
5.8.-2.9. on toimitettava viimeistään
22.7. mieluiten sähköpostitse osoit-
teeseen

info@catholic.fi

Säilytä aina tärkeästä aineistosta
kopio itselläsi!





Giovanni - uusi apostolinen

Fides-lehti sai tilaisuuden haastatella Pyhän istuimen uutta nuntiusta Pohjoismaissa, arkkipiispa Giovanni Tonuccia hänen käydessään Suomessa keväällä. Paavin vaihtuminen ja sen seuraukset ovat sitten siirtäneet haastattelun julkaisemisen kesän alkuun, mutta tuoreena haastattelu on silti pysynyt.

Hän on keskikokoinen harmaantunut herrasmies, jonka katse on tarkka ja järki terävä. Ennakkotiedot viestittivät hänen olevan poikkeuksellinen diplomaatti, aktiivinen, keskusteleminen ja suurta kunnioitusta nauttiva. Epäilemättä tämä kaikki pitää paikkansa. Mutta mitä ajattelee paavi Johannes Paavali II:n Keniasta Pohjoismaihin lähettämä uusi nuntius, arkkipiispa Giovanni Tonucci sitten, kun hänet kohtaa kasvoista kasvoihin?

Giovanni Tonuccin ensimmäinen asema paikka nuntiukseksi oli pieni eteläamerikkalainen Bolivia. Se on kehittyvä maa, joka on jakautunut kolmeen hyvin erityyppiseen vyöhykkeeseen: Andien rinteiden ylänköihin, jotka yltävät jopa 4000 metrin korkeuteen, laaksoihin, jotka ovat 2500 metrin korkeudella, ja lopulta idän alankoseutuun, jota leimaa trooppinen ilmasto, onhan se jo osa Amazonia.

Nuntius kertoo innostuneena: "Maassa on kolme eri tasoa, eri kulttuuria, kullakin omanlaisensa historia, mutta kaiken kaikkiaan kirkon elämä siellä on todella kaunista, niin kuin maakin."

Boliviassa ollessaan arkkipiispa Tonucci sai kokea monia ilon hetkiä: "Sääntökuntaja pappiskutsumusten määrä kasvoi maassa jatkuvasti nuorten keskuudessa. Nuoriso etsi ideaaleja, ja monet valitsivat hengellisen uran. Boliviassa kutsumusten lukumäärä saavutti minun aikani itse asiassa kaikkien aikojen ennätysten: koskaan aikaisemmin ei maassa ollut ollut yhtä paljon seminaristeja."

Nuntius uskoo trendin jatkuneen. Kirkon tulevaisuus Boliviassa näyttääkin valoisalta. "Pitkään maassa tarvittiin pappeja muualta, koska kotimaisia pappeja oli vain vä-

hän. Ajatella, että vielä 500 vuotta maan ensimmäisen evankelioinnin jälkeen suurin osa piispoista on siellä ulkomaalaisia", nuntius päivittelee.

Elämä Boliviassa jätti nuntiukseen varmasti jälkensä. Siitä muistona hän esittelee - hivenen ehkä haikeana - erikoista kaularistiään, jonka joku bolivialainen käsityöläinen on tehnyt.

Kenia oli toisenlainen asema paikka. Kun maa oli itenäistynyt vuonna 1963, kehitys siellä oli lupaavaa. Vähi- tlen korruptio levisi yhteiskunnan kaikille tasoille. "Raha, jonka oli tarkoitus hyödyttää infrastruktuurin kehittymistä, kouluja ja yliopistolaitosta, menikin yksittäisten ihmisten taskuihin. Tämä aiheuttaa suurta vahinkoa", nuntius toteaa harmistuneesti ja sanoo: "Korruptiota esiintyy yhä, sillä taistelu sitä vastaan ei ole ollenkaan helppoa. Ihmiset käyttävät sitä hyödykseen eivätkä halua luopua siitä."

Korruption vastainen taistelu ei ole helppoa senkään takia, että se, joka siihen ryhtyy, menettää helposti oman sosiaalisen asemansa ja monet tukijansa. Rehellisen toimintakulttuurin palauttaja ei käy kateeksi. Tehtävä on vaikea.

"Etupäässä materiaalisista hyvyksistä kiinnostuneessa perheessä myös kasvavan lapsen on vaikea hyväksyä kutsua palvella toisia."

Mutta ilon aiheita riittää Keniassakin. Kutsumuksia on paljon, ja uskonnollisen sitoutumisen halu on vahvaa. Myös kotimaisen papiston ja sääntökuntalaisten osuus on suuri. Kenian aikanaan nuntius oli suoraan tekemisissä neljäntoista piispan nimittämisessä maahan. "Kyseessä on

Böcker

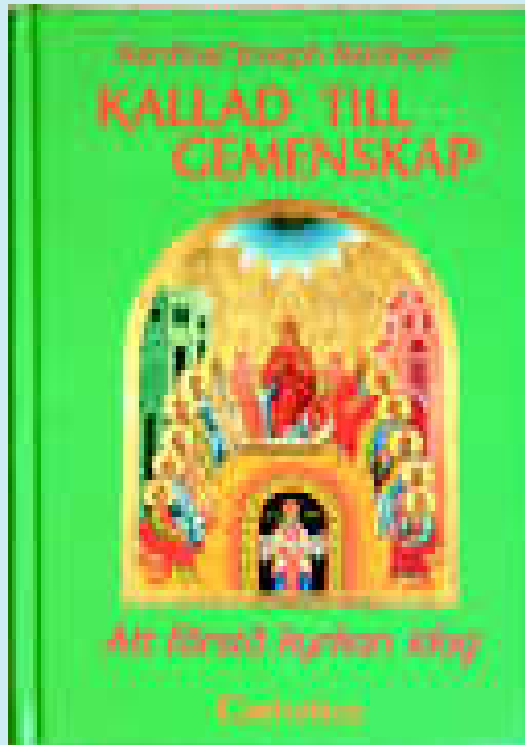
Vid ett besök på Akademiska bokhandeln fann jag på det religiösa bordet två böcker som troligen är givande och intressanta.

Den ena är skriven av Fader Wilfrid Stinissen. Den heter: I dina händer och har under rubriken : en bok om överlättelse. Med kännedom om hans tidigare böcker och beaktande hans nuvarande ålder kan man räkna med att boken är givande.

Den andra är skriven av Bo I Cavefors och heter: Se Gud. Den innehåller texter om meditation, skrivna av olika cartusianmunkar och översatta av Cavefors. Dessa munkar kombinerar kloster och eremitliv och är helt inställda på meditation. Jag har en bok av en cartusian och den är mycket bra.

Jag hade tyvärr inte tid vid mitt besök för annat än böckernas namn, så jag råder er att gå att titta på dem själv.

MÄRTA AMINOFF



På svenska!

Kardinal Ratzingers (påve Benedikts) bok *Kallad till gemenskap - Att förstå kyrkan idag* i svensk översättning kan beställas vid Katolsk informationstjänst fr.o.m. 20.6. Priset 20 eur + postkostnader.

Katolsk informationstjänst, tel. 0208 350751, info@catholic.fi.

Tonucci nuntius Pohjoismaissa

puolet koko piispainkokouksesta. Minun on pakko myöntää, että olen varsin ylpeä nimitettyjen piispojen pätevydestä, heidän keskinäisestä ykseydestään ja myös siitä, kuinka hyvin he ovat yhdistyneitä yleismaailmalliseen kirkkoon, erityisen tietoisina siitä yleismaailmallisuudesta, joka kuuluu katoliseen kirkkoon."

Erilainen Pohjola

Pohjoismaat on varsin toisenlainen todellisuus. Sen nuntius myöntää: "Ymmärrän, että tilanne täällä on täysin toinen. Tiesin sen jo etukäteen, mutta halusin vielä itse tutustua siihen tänne tulemalta ja todella todeta, minkälainen ero siitä, mistä lähdin, on siihen, mihin saavuin."

Giovanni Tonucci tuntee luonnollisesti tarkkaan Suomen tilanteen. Kaksi kotimaista pappia (joista toinen seuraa hänen jälkeensä Roomassa) on hänen mielestään osoitus siitä, että tilanteen olisi jo aika parantua, ottaen huomioon senkin, että elämme pienenä vähemmistönä suuren luterilaisen enemmistön keskellä. "Ehkä pitäisi sanoa, että katolilaisten ei tässä maassa pitäisi odottaa ulkomaista apua kutsumusten suhteen vaan heidän pitäisi yrittää ottaa asia omiin käsiinsä. Ainakin perheissä pitäisi olla avoimuutta myös uskonnollista kutsumusta kohtaan, vähintäänkin jatkuvaa ja yhteistä rukousta sen puolesta, että Herra antaisi kutsuksen kirkon palvelukseen syntyä perheen piiristä."

On totta, että yksi syy kutsumusten vähäisyyteen on perheiden lapsimäärän pieneneminen. Yksi asia kuitenkin mietityttää nuntiusta: "Perhe, joka on tietoisesti rajoittunut, antaa suoraan viestin itsekkyydestä, kun se esimerkiksi pelkää saavansa liikaa lapsia pelkästään sen takia, että heidän takiaan pitäisi luopua jostakin." Kysymys on vääristä prioriteeteista, mikäli tavarat, rikkaus tai helppo elämä tulevat ensin. "Etupäässä materiaalisista hyvyksistä kiinnostuneissa perheissä myös kasvavan lapsen on vaikea hyväksyä kutsua palvelulla toisia", nuntius harmittelee. "Anteliai-

suuden taju on vaikea omaksumista tilanteessa, jossa ensimmäinen viesti on oma etu ja oma hyöty. Itsekkyden koulusta ei kasva anteliaaksi."

Pohjolan hyvinvointi ja vauraus ei tässä ole mitenkään eduksi. Mutta eri yhteiskunnissa ja kulttuureissa hengelliset arvot eivät muutenkaan ole kovin paljon esillä. "Ehkä tämä on yksi niistä", nuntius aprikoi.

Sitoutumisen taito

Suomessa sitoutumisen taito ei ole kovin suuri. Helposti tuntuu siltä, että jotakin

puuttuu, ja sitten vaihdetaan toiseen. Ei pysähdytä eikä sitouduta mihinkään eikä kehenkään pysyvästi, oli kysymys sitten urasta, avioliitosta, perheestä, kutsumuksesta.

Nuntius kääntää ajatuksen kulun: "Tosiasia, kun johonkin tärkeään sitoutuu vapaaehtoisesti, tietää, että sen on kestävä koko elämän ajan, ei vain lyhyeksi tuokioksi tai hetken nautinnoksi, jonka saamisen jälkeen lähdetään pois. Varsinkin kun vastaanamme Herran kutsuun, erityisesti pappuudessa, tilanne on peruuttamaton. Ja se on elämän mittainen."

Mutta mikä antaisi meille

voimaa olla kestäviä, elää uskomme mukaan? "Katolilaisen voima voi perustua vain ja ainoastaan hänen uskoonsa. Eettisestä perspektiivistä katsoen tilanne, jossa tänään elämme ei itse asiassa ole kovin erilainen verrattuna tilanteeseen, jonka ensimmäiset kristityt kohtasivat saapuaan Roomaan. Avioliittojen hajoaminen oli tavallista, ja jos silloin viisaat vastustivat sitä ja sanoivat, että siitä alkaisi valtakunnan hajoaminen. Juuri niin kävi." Sen ajan moraalit olivat hyvin vapaata, eikä sillä olisi nykyajasta paljoakaan oppimista.

Roomaan tulleet ensimmäiset kristityt tiesivät olevansa vähemmistö. He tiesivät olevansa jollakin tavalla oppositiossa. "Kysymys on valinnan tekemisestä", nuntius sanoo. "On päätettävä, haluammeko seurata Jeesusta Kristusta, ja kuulla hänen totaalista kutsuaan 'seuraa minua', vai haluammeko jakaa itsemme erilaisten asioiden kesken." Kuten tiedetään, monet ensimmäisistä kristityistä seurasivat Herraa ja saivat siksi osakseen kaikki vaikeudet, koska he kulkivat ajan aaltoa ja muotia vastaan. "He olivat oman aikansa 'poliittisesti epäkorrekkeja', mutta sitä he eivät pelänneet. Heidän käytöksensä aiheutti joskus närkästyksiä ja joskus heihin suhtauduttiin jopa vihamielisesti, aina marttyyritodistuksiin saakka."

"Meidän on otettava uskomme vakavasti, ensin hallittava se ja sitten toimittava sen mukaisesti."

"Kysymys kuuluu", nuntius sanoo, "että meidän pitäisi ymmärtää, ettemme voi laimentaa evankeliumia vain siksi, että jotkut evankeliumin mukaiset valinnat ovat poliittisesti hankalia". "Meidän on otettava uskomme vakavasti, ensin hallittava se ja sitten toimittava sen mukaisesti. Tämä on ainoa mahdollinen tapa oikeaan elämään."

Todellakin, elämän pääasioita on kymmenen käskyn noudattaminen Jumalan ja lähimmäisen rakkauden hengessä. Uskonnollinen sitoumus ei ole kirsikka kakun päällä. Todellisuudessa uskomme on se kakku, pääasia, ja kaikki muu on toissijaista. "Tämä ei ole aina mikään helppo valinta. Joskus se on jopa hankala ja muiden vastustama." Siinä nuntius osuu nautlan kantaan.

Paljon muutakin nuntiusta puhui, mm. elämän pyhydestä. Häntä kannattaa kuunnella toistamiseenkin.

MARKO TERVAPORTTI



Kuka?

Giovanni Tonucci on syntynyt Fanossa, Italiassa, joulukuun 4. päivänä 1941. Hänet vihittiin papiksi 19. maaliskuuta 1966, nimitettiin piispaksi 21. lokakuuta 1989 ja konsekroititiin 6. tammikuuta 1990. Hän on Torcellon titulaariarkkipiispa, ja hän on ennen nykyistä asemapaikkaansa Tukholmaa toiminnut apostolisena nuntiuksena ensin Boliviassa 1989-1996 ja sitten Keniassa aina vuoden 2004 lokakuun puoliväliin saakka.

Eero Huovinen: Kasvakkoon Kristus meissä

Helsingin luterilainen piispa Eero Huovinen täytti viime syksyllä 60 vuotta. Syntymäpäivän juhlistamiseksi nousi ajatus haastattelun tekemisestä, ja se toteutui, mutta monien kiireiden johdosta vasta alkuväällä. Haastattelun julkaiseminen on vielä siirtynyt paavinvaihdoksen seurauksena. Parempi myöhään kuin ei milloinkaan.

Henkilö

Helsingin hiippakunnan nykyinen piispa Eero Huovinen tuli virkaan maaliskuun 1991 alussa ja vihittiin piispaksi huhtikuussa 1991. Järjestyksessä hän on hiippakunnan viides piispa.

Eero Huovinen on syntynyt Helsingissä vuonna 1944. Opiskeluaikana hän toimi mm. avustajana Malmin seurakunnan nuorisotyössä ja uskonnon tuntiopettajana Oulunkylän yhteiskoulussa. Hänet vihittiin papiksi Turun tuomiokirkossa vuonna 1970.

Ennen piispaksi tuloaan Eero Huovinen työskenteli Helsingin yliopiston teologisessa tiedekunnassa. Hän väitteli teologian tohtoriksi vuonna 1978 ja toimi viime vaiheessa dogmatiikan professorina ja tiedekunnan dekaanina. Hänen tutkimustyönsä kohdistui Martti Lutherin ajatteluun ja uudempaan roomalaiskatoliseen teologiaan. Ulkomaiset yhteydet ovat suuntautuneet erityisesti pohjoismaihin, Saksaan ja Italiaan.

Helsingin hiippakunnan kotisivuilta www.helsinginhiippakunta.evl.fi.

Tapasin Eero Huovisen ystävällisissä merkeissä hänen Helsingin Bulevardilla sijaitsevassa työhuoneessaan. Kohtamista oli jouduttu siirtämään useaan otteeseen, mutta se ei tuntunut piispaa häiritsevän.

Keskustelu kääntyi aluksi haastattelun alullepanevaan syyhyn, piispan 60-vuotisjuhlaan ja tuntoihin, jotka siihen liittyvät.

Piispa Huovisen vastaus on syvälinen, hän ei toista siinä vakiokertomusta elämänavaiheista, vaan pohdiskelee mieluummin viran ja sitä hoitavan ihmisen suhdetta:

”Luterilaisuudessa on aina pidetty tärkeänä sitä, että erotetaan toisistaan persoona ja virka. Ihmisen oma minä on aina sivuseikka verrattuna siihen, mitä varten ihminen on olemassa.” Isän virka on olla lapselle isä, papin pappi ja niin edelleen.

Piispa täydentää: ”Tietysti meillä jokaisella on oma persoonamme ja se tulee läpi siinä, miten joku on isä tai pappi tai kauppias tai virkamies. Olen yrittänyt pitää mielessä Johannes Kastajan sanaa, kun hän viittaa Kristukseen: Hänen on tultava suuremmaksi, minun pienemmäksi (Joh. 3:30).”

Mutta piispan virka tuo tullessaan myös paljon huomiota. Tämän Huovinen tunnustaa:

”Papin ja piispan virka on usein sellainen, että siinä saa osakseen paljon hyvyyttä ja

ystävällisyyttä, rakkautta ja kohteliaisuutta. Täytyy oikein muistuttaa itseään, että minä olen ihmisiä varten eivätkä ihmiset minua varten.”

Ilonhetkiä ekumeniassa

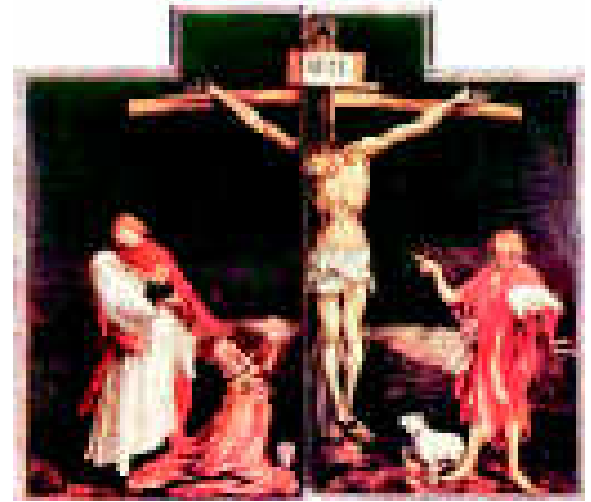
Ekumeenisissa kohtaamisissa, joita piispan uralle on mahtunut ja mahtuu lukemattomia – viimeisin lienee käynyt toukokuun lopussa Italian kato-lisen piispaainkokouksen euka-ristisessa kongressissa – hän kertoo iloinneensa esimerkiksi helluntailaisten tai katolisten kirkonjohtajien puheista. ”Usein kuulen heidän puheistaan Hyvän Paimenen äänen. Eihän meitä ole kutsuttu kirkkopresidenteiksi vaan paimeniksi, ei hallintovirkamiehiksi vaan kaitsojiksi.”

Huovinen iloitsee myös siitä, ”että paavien, niin edellisen kuin nykyisen, puheet ovat olleet luonteeltaan hengellisiä.

Piispa sanoo, että hän mieluummin korostaa sitä, mikä eri kirkkoja ja kristillisiä yhteisöjä yhdistää, kuin sitä, mikä niitä erottaa. ”Paljon enemmän on sitä, mikä meitä kristittyjä yhdistää, kuin sitä, mikä erottaa.”

”Ekumenian tie avautuu siitä, että me etsimme sitä, mikä meille on yhteistä. Se tarkoittaa konkreettisesti yhteisten juurien etsimistä.”

Peläten ”professorin peikkoa” piispa haluaa yksinker-



Mathias Grünewaldin tunnetussa Isenheimin alttaritaulussa Johannes Kastaja osoittaa Ristiinnaulitua ja lausuu nämä sanat: *Illum oportet crescere, me autem minui*. Hänen on tultava suuremmaksi, minun pienemmäksi (Joh. 3:30). Tämän lauseen Eero Huovinen otti omakseen jo 70-luvulla nähtyään kyseisen maala-uksen Ranskan Colmarissa.

taistaa: ”Kristushan meitä yhdistää, ja häntä kohti meidän on pyrittävä. Kun ajatellaan, että Kristus tuli ihmiseksi, niin totta kai on ymmärrettävää, että kristittyjen kesken syntyy eroja, että Kristusta katsotaan aivan kuin erilaisilla silmillä.”

Mutta piispa Huovinen tarkoittaa: ”Silloinkin on tärkeää, että minun silmäni eivät ratkaise sitä, millainen Kristus on, vaan Kristus itsessään on se valo ja perusta, jota kohti meidän on pyrittävä.”

”Klassisen kristinuskon perusta on vahva. Se näkyy uskontunnustuksessa, jossa tunnustaudutaan kolmiyh-teeseen Jumalaa ja ihmiseksi tulleeseen Kristukseen, joka on tosi Jumala ja tosi ihminen. Juuri Jumalassa ja Kristuksessa on meidän yhteinen perustamme.”

Lämpimästi Eero Huovinen muistelee ekumeenisia kokemuksiaan niiltä ajoilta, jolloin Yhteistä julistusta vanhurskauttamisesta laadittiin. Huovinen työskenteli asiakirjan valmistumisvaiheessa yh-

Andrum del 2/2, juni 2004

När jag skriver det här står den stora häggen i blom vid gatukorsningen i det kvarter där jag bor. Varje år blir jag lika förstummad av dess skönhet som innan man vet ordet av är borta. Tänk att dröja kvar i allt detta vita och doftande. I parken intill finns hemlösa och bortglömda människor.

Jag tänker på andra träd i världen, på att några av dem kanske just nu är betraktade. När häggens tid är förbi

tänker jag att den skall stå i blom igen nästa vår. Någon kanske tänker samma tankar om ett annat träd långt borta, i ett annat land.

Vi försöker betvinga osäkerheten.

Vi kan ingenting veta, vi kan ingenting veta med säkerhet. Någonsin. Varje dag omges vi av det, blir vi påminda om det: om världen och människorna som lider. Vad kan jag göra?

Vad kan du göra? Vem kan göra något innan det är för sent? Eller är det redan för sent?

Det är hjälplösheten som ställer dessa frågor. Men vi kan göra något, vi kan be. Bönen är handlingens moder. När vi formulerar oss kommer vi litet närmare svaret. När vi ber finns det alltid en mottagare.

dessä Würzburgin katolisen piispan Paul-Werner Scheelen kanssa aiheenaan vanhurskauttamisen perusta:

“Meillä ei ollut minkäänlaisia vaikeuksia kirjoittaa yhdessä tätä klassisen kristinuskon perustaa. Sen sijaan niillä, jotka eri työryhmissä kirjoittivat esimerkiksi ihmisen vapaasta tahdosta tai varsinkin syntiopista tai vanhurskauttamisen vaikutuksista ihmisessä, oli paljon enemmän tehtävää. Niissä kirkkojen välillä on perinteisesti eroja ja edelleen on vivahde-eroja.” Mutta uskon luja, yhteinen perusta rohkaisi piispaa paljon.

Ennakkoluulojen voittamista

Piispa Huovinen mielestä ekumenian edistyminen käytännön tasolla tarvitsee monenlaisia aloitteita.

“Kristillisessä uskossa ja myös ekumeniassa tarvitaan sekä uskoa että rakkautta. Yhteisen uskon ja keskinäisen rakkauden tulisi ohjata meitä, kun pyrimme kohti kirkkojen näkyvää ykseyttä.”

Uskon alueella tarvitaan yhteistä rukousta, mutta tarvitaan myös teologista työskentelyä. “Ihminen pyrkii paitsi omistamaan myös ymmärtämään uskon mysteeriä”, piispa sanoo.

“Ekumeniassakin on tärkeää paitsi yhteinen rukous myös pyrkimys ymmärtää uskon salaisuutta. Se on niin tärkeä haaste, että siinä on otettava käyttöön parhaat voimat.”

Teologien haasteeksi tulee sitten, ettei itse asiasta saa tehdä liian monimutkaista. Huo-

visen mieleen tulee Martti Lutherin hauska neuvo:

“Kun pappi saarnaa, hänen pitää saarnata niin, että seitsemänvuotias lapsikin ymmärtää. Mutta sitten Luther sanoo, että kun hän ja tohtori Melancthon menevät Wittenbergin linnan kellariin ja juovat olutta, he puhuvat teologiaa niin viisaasti, että Jumalakin taivaassa ihmettelee.”

“Mutta ei Luther niitä Melancthonin kanssa puhuttuja viisaita ajatuksia saarnatuoliin vienyt. Hän halusi siellä puhua yksinkertaisesti”, Huovinen sanoo. “Tämä ero on aika tärkeä.”

Ekumeniassa tarvitaan myös keskinäistä rakkautta ja kunnioitusta, pyrkimystä asettaa toisen asemaan, vapautumista ennakkoluuloista. “Useinhan me tuomitsemme toisen ihmisen, kun emme tunne häntä. Etäältä on helpompi sanoa, että ne nyt ovat tuollaisia. – Kun menemme lähemmäksi, meidän onkin kysyttävä, mitä *sinä* ajattelet tästä.”

Uusien jumalien aika?

Piispa Huovinen nostaa esiin yhden ajankohtaisen ilmiön: “Yksi ihmiskunnan suuri kiusaus on se, että se näennäisesti maallistumisestaan huolimatta kumartaa piileviä jumalia, jotka eivät ole hahmoltaan uskonnollisia vaan esimerkiksi poliittisia tai taloudellisia. Meillä on raskaita kokemuksia poliittisista jumalista, niin Hitlerin Saksasta kuin Neuvostoliitosta.”

“Onko meidän ajassamme joku sellainen ilmiö, joka

näyttäisi ottavan jonkinlaisen jumalan tai epäjumalan aseman.” Piispan mielestä voidaan hyvin kysyä, onko rahasta ja taloudellisesta vallasta tullut sillä tavalla ylin arvo, “että sitä kumarretaan silloinkin, kun rahan pitäisi olla palvelija ja ihmistenvälisen yhteyden rakentaja”.

“Maallistuneessa maailmassa voi olla uusia, näennäisuskonnollisia piirteitä. Piilevä uskonnollisuus on suurempi ongelma kuin reilu maallisuus.” Tällaista kehitystä vastaan voi ja pitää tietysti kamppailla; kirkon arsenaali on Sanan valtaa.

Eero Huovinen pohdiskelee lopuksi Jumalan ja maallisen hallinnon suhdetta. “Yhtäältä uskomme, että on Jumalan tahdon mukaista se, että on olemassa maallinen esivalta ja hallitus. Tämä velvoittaa meidät tiettyyn luottamukseen ja yhteistyöhön myös eri tavalla ajattelevien kanssa.”

Toinen puoli asiassa on kuitenkin se, että “Jumalaa on toteltava enemmän kuin ihmisiä. Solidaarisuutemme tässä maailmassa on kriittistä solidaarisuutta, sillä emme voi olla esivallan suhteen hampaattomia, vaan meillä on oikeus, jopa velvollisuus esivallan arviointiin.”

Kristus on Pää

Piispa Huovinen muistuttaa kiusauksesta, joka aina on läsnä kristinuskossa: “Yksi iso kiusaus on aina ollut se, että kristillinen usko nivotaan jonkin kansalliseen tai muuhun osa-aatteeseen. Kristillinen usko on kuitenkin luonteeltaan katolinen eli koko



“On tärkeää, että minun silmäni eivät ratkaise sitä, millainen Kristus on, vaan Kristus itsessään on se valo ja perusta, jota kohti meidän on pyrittävä”, linjaa piispa Eero Huovinen ekumeenista ajattelua. “Juuri Jumalassa ja Kristuksessa on se meidän yhteinen perustamme.”

maailmaa koskeva, koko maanpiiriä koskeva. Jumala ei ole vain minun heimoni Jumala; Kristus on koko maailman Vapahtaja.”

Evangeliseen taustaansa ja kirkkoisien ajatteluunkin vedoten Huovinen sanoo: “Kristus on tullut koko maailman uudeksi Pääksi. Hän on uudistanut koko kosmoksen. Sen vuoksi meidän pitäisi aina varoa, että emme omi Kristusta vain itsellemme ja omille tarkoitusperrillemme

vaan annamme hänen olla koko maailman Vapahtaja.”

Totta, Hänen on tultava suuremmaksi, minun pienemmäksi. Kasvakoon Kristus meissä kaikissa.

MARKO TERVAPORTTI

Vi ber:

Herre, inför dig vill vi tala om vår ängslan för vad som skall övergå världen.

Vi har sett det giftiga molnet över storstäderna, döda fiskar i förpestade vatten och fåglar drabbade av fördärv som människan utsätt.

Vi har sett överbefolkningens tecken som bådär ännu mera svält på jorden.

Vi ber om vishet och mod att vittna om dig och göra något åt tillståndet i världen.

Vi ber för de kristna som i sin splittring förnekar dig och mänskligheten,

för stormakterna som fruktar varandra mer än jordens undergång,

för vårt eget folk som hjälper de fattiga folken bara med smulor från sitt rika bord.

Vi tänker inför dig på länder långt borta och länder i denna del av världen där din mänsklighet förnekas.

Vi tänker på de stråk av nöd och övergiveness som går fram i

vårt eget samhälle och som vi gärna glömmar.

Du som blev som en av oss och på korset sammanfattade all nöd och ångest, låt världen se också detta tecken, din korsfästa mänsklighets tecken, och bli varse att alla människor hör samman och är beroende av varandra, såsom de är beroende av dig.

Sänd hjälpare. Sänd oss, och visa oss vägen. Amen.

AGNETA ARA LAURENT

Fatiman ihmeet - osa 5

Neljäs ilmestys

Hengellinen esivalta vitkasteli. Katolinen lehdistö varoitteli herkkäuskoisuudesta. Ilmestys voi olla pimeyden ruhtinaan juonta tai lahkolaisten vehkeilyä.

Uskonnonvastaisen lehdistön palstat täyttyivät "kaatuvatautisten houreista", "suggestiosta" ja "klerikaalisista vehkeilyistä". Oli löydetty uusi kivennäislähde ja sen paremmaksi kannattavuudeksi oli keksitty ihmejuttu.

Se pani ihmisiä liikkeelle. Elokuun 13. päivänä Cova da Iriaan saapui parinkymmenen tuhannen joukko, hevosella, autolla, polkupyörällä, jalan. Tammen ympärillä odotettiin rukoillen ja virsiä veisten.

Puolipäivä oli tullut, mutta lapsia ei näy. Missä he viiپیvät? Kruununvouti on heidät vanginnut.

Mennään panemaan kruununvouti koville! Samassa kuuluu paukaus ja välähtää salama, tammen yllä leijaa valkea pilvi, joka viiپیy kymmenen minuuttia. Paukaus kuuluu kahdesti ja niin voimak-

kaana, että ihmiset säikähtivät. Pilvet rusottivat sateenkaaren väreissä. Kansa rukoili entistä hartaammin.

Mutta missä olivat lapset? Vila Nova da Ourèmin kruununvouti

Arturo d'Oliveira Santos oli kiihkeä vapaamuurari ja kirkon vihollinen. Hänen uskontonsa oli valtion laki, joka kielsi kaikki ulkoilmassa pidettävät hartaudet. Hän kutsui elokuun 11. päivänä, lauantaina, lapset ja heidän vanhempansa virastoonsa. Lucia meni isänsä kanssa. Franciscon ja Jacintan isä meni yksin. Hän sai nuhteet, ettei ottanut lapsiaan mukaan. Luciaa ahdistettiin ankaralla kyselyllä, mutta tyttö pysyi lujana. Pöytäkirja tehtiin, ja asiasta uhattiin ottaa selvä, vaikka lapsilta henki menisi.

Lucia tapasi serkkunsa kaiman vieressä itkemässä ja rukoilemassa. Hänen sisarensa oli tietänyt, että Lucia oli jo tapettu.

Heinäkuun 13. päivän aamuna kruununvouti tuli Marton taloon ja kysyi:

"Tiedättekö, mitä varten minä olen tullut? Aion mennä Cova da Iriaan näkemään ihmettä. Olen Tuomas."

"Se on oikein tehty, herra kruununvouti."

Vieras kutsutti lapset esiin ja lupasi viedä heidät autolaan Cova da Iriaan.

Lapset sanoivat mieluummin menevänsä jalan. Kellokin oli vasta kymmenen.

Kruununvouti vaati lapsia mukaansa pappilaan. Vanhemmat lähtivät kanssa. Pappilassa kruununvouti puhuteli lapsia ystävällisesti ja pyysi kirkkoherraa pitämään tutkintoa. Tämä kysyi Lucialta:

"Tiedätkö, että valheesta joutuu helvettiin?"

"Jos sinne valheesta joutuu, niin minä en sinne joudu. Jos ihmiset menevät Cova da Iriaan, en minä ole heitä sinne menemään käsenyt."

Taas tiukattiin Lucialta salaisuutta. Hän vastasi ilmoittavansa, jos taivaallinen Rouva sallii.

"Nämä ovat ylikuonnollisia asioita, lähtekäämme", sanoi kruununvouti.

Lapset eivät liikahtaneet. Marto ei avastanut pahaa ja kehotti lapsia lähtemään.

Auto läksi liikkeelle - Ourèmiin. Lapset huomauttivat, ettei suunta ollut oikea. Kruununvouti sanoi vievänsä heidät ensin Ourèmin kirkkoherran luokse ja sieltä Cova da Iriaan. Ourèmiin tultua lapset

tahtoivat heti päästä kirkkoherran puheille, mutta heille vastattiin, että piti syödä ensin.

Tammen luona kansa odottaa, ja kruununvouti on hyvillään...

Kirkkoherran puheille ei lapsia viety, vaan pantiin arestiin. Seuraavana aamuna tuli vanha eukko salaisuutta urkimaan. Turhaan. Lapset vietiin nyt oikein kuulusteltavaksi. He kertoivat kokemansa, mutta salaisuutta he eivät ilmaiseet, vaikka heitä uhkailtiin kidutuksella. Puolenpäivän aikaan heidät vietiin kruununvoudin asuntoon. Rouva sääli heitä ja antoi heille syömistä. Iltapäivällä lapset teljettiin yleiseen vankilaan. Heidä uhattiin polttamisella. Vangit kohtelivat heitä ystävällisesti. Jacinta itki. Lucia yritti lohduttaa häntä ja kysyi: "Miksi itket?"

"Kun meidän täytyy kuol-



la, emmekä saa sanoa hyvästi vanhemmillemme. Tahtoisin vielä kerran nähdä äitini."

Francisco vastasi: "Älä itke, vaikka emme enää äitiä näekään. Uhratkaamme sekini suru syntisten kääntymiseksi. Jeesukseni, olkoon tämä kärsitty sinun rakkautesi tähden ja syntisten kääntymiseksi."

Jacintakin liitti käteensä yhteen, katsahti taivaalle ja lisäsi itkien: "Ja Pyhän isän hyväksi. Ja Marian perisynnittömälle sydämelle tehtyjen loukkausten sovituksiksi."

Vangit tulivat liikuttuneiksi ja kehottivat lapsia ilmaisemaan salaisuuden. Jacinta huusi päättäväisesti: "Emme ikinä. Ennen kärsimme kuoleman."

Samassa he muistivat, että eivät vielä olleet rukoilleet ruusukokoustaan. Jacinta otti kaulastaan siunatun medaljongin ja pyysi erästä vankia ripustamaan sen seinässä olevaan naulaan. Tämän tilapäisen altarin eteen lapset polvistuivat rukoilemaan. Vangit rukoilivat mukana.

Kului muutama tunti. Ovi avattiin ja lapset vietiin uudelleen kuulusteltaviksi.

Kun ei ollut apua houkutuksesta eikä pelotteluista, kruununvouti raivostui ja käski poliisin kuumentaa kattilallisen öljyä. Lapset teljettiin toiseen huoneeseen. Sitten ovi avattiin, ja kruununvouti huusi Jacintalle: "Jollet vastaa, joudut ensinnä poltettavaksi. Lähde mukaan."

Lapsi lähti heti empimättä. Francisco pysyi tyyneä. "Jos he meidät tappavat, niin olemme kohta taivaassa. Ei minua kuolema pelota. Suokoon Jumala, ettei Jacinta menetä rohkeuttaan. Minä lausun hänen puolestaan Terve Marian. Hän otti lakin päästään ja risti käteensä.

Samassa ovi avattiin. "Hän on jo kuollut. Nyt on sinun vuorosi", huusi kruununvouti osoittaen Franciscoa. "Sano minulle salaisuutesi."

"En voi sanoa sitä kenellekään."

"Sepäs nähdään." Kruununvouti talutti pojan pois samaan huoneeseen, jossa Jacinta oli. Sitten tuli Lucian vuoro.

Siihen julma ilveily loppui. Elokuun 15. päivänä Marian taivaaseenottamisen



SUUREN PAAVIN MUISTO

Caritas toimittaa tilauksesta oheisen kuvan mukaista pronssista muistoriipusta paavi Johannes Paavali II läpimitta 5,5cm hinta 10eur kpl. Tilaukset puh. 09-1357998 tai e-mail info@caritas.inet.fi



Hölynpölyä vihkivedestä

"Jos ottaa keskiyöllä lepakon korvan ja kastaa sen Neitsyt Marian juhlapäivänä lähteeseen ja vihmoon täysikuun aikana takaperin tanssien kaikki sukulaisten lausuen "Abrakadabra", saa suuren voiman kaikkea pahaa ja sairauksia vastaan."

Voi hyvä tavaton ja pyhä sylvi! Miksi Fides julkaisee edes mielipidepalstalla (Fides 06, "Lukijoilta") tällaista roskaa?

Kristillisten sakramenttien merkit: kastevesi, ehtoollisuus ja -leipä, pyhä öljy ja käten päällepaneminen, ovat pyhiä merkkejä eikä niitä pidä tällä tavoin häväistä.

Teemu Heiramon kirjoitus tekee kristillisistä sakramenteista ala-arvoista taikauskkoa.

Hänen kirjoituksensa on häväistys sille, mitä vihkivesi, kastevesi, todella tarkoittaa

terveen katolisen teologian mukaan.

Myöskin Fides-lehden toimituksen pitäisi miettiä, millaista hölynpölyä se päästää julkaistavaksi. Silloinkin, kun palstan nimi on "Lukijoilta".

MARKKU KOPONEN
TUKHOLMA

Lukijoilta

Tarjottavat kirjoitukset toimitetaan Fidesin toimitukseen kirjekuussa tai sähköpostilla. Kuori merkitään tunnukseksi "lukijoilta", sähköposti otsikoidaan samoin. Mielipiteitä ei julkaista ilman kirjoittajan nimeä eikä niitä palauteta. Toimitus varaa oikeuden mielipiteiden lyhentämiseen.

juhlana - lapsia taas kuulusteltiin. Kruununvouti uskoi jo vaivansa turhaksi ja vei lapset takaisin Fatiman pappilaan. Suuri oli vanhempien ilo, kun he messusta tultuaan taas näkivät lapsensa terveinä ja reippaina. Martot olivat edellisenä päivänä yrittäneet saada lapsista tietoja, mutta Lucian tarmokas äiti ei ollut millänäkään. "Olkoon vankilassa. On hän sen ansainnut."

"Mistä hyvästä?"

"Jos hän on minulle puhunut valheita, niin hän saa nyt palkkansa. Jos hän on puhunut totta, kyllä pyhä Neitsyt auttaa häntä."

JATKO

Lapsille tuli suuri suru, että nyt ei Madonnan saisi nähdä ennen kuin syyskuussa. Mutta sunnuntaina elokuun 19. päivänä Lucia oli Valinhosissa Franciscon ja tämä vanhemman veljen Joāon kanssa paimenessa. Äkkiä taivas muuttui ja kuului jyräys. Lucia arvasi, että ilmestys oli tulossa, ja käski Joāon mennä hakemaan Jacintaa. Pian pyhä Neitsyt ilmestyikin, puun yllä kuten Cova da Iriassa.

Madonna paheksui sitä, että lapsia oli estetty määröpäivänä saapumasta tammelle, ja lisäksi, että sen tähden lokakuuksi luvatus ihmeestä tulee heikompi. Hän kehotti lapsia edelleenkin harjoittamaan ruusukorukousta ja kahtena seuraavana kuu-

kautena saapumaan tammelle määröpäivänä ja aikana.

Lucia kysyi, mitä oli tehtävä pyhiinvaeltajien tammien juurelle tuomille lahjoille. Pyhä Neitsyt käski teettää kahdet pyhien kuvien kanto-paarit. Toista piti kantaa Lucian ja Jacintan kahden muun tytön kanssa, toista Franciscon kolmen muun pojan kanssa. Lasten tuli olla valkoi-siin puettuina. Lahjojen loppuerä oli käytettävä ruusukko-juhlan viettoon ja kappelin rakentamiseen.

Lucia anoi vielä terveyttä muutamille sairaille. Ilmestys vastasi, että jotkut heistä paranevat sen vuoden aikana. Murheellisenä Neitsyt kehotti lapsia edelleen rukoilemaan ja kurittamaan itseään sanoen päätteeksi: "Rukoilkaa, rukoilkaa ja tehkää paljon uhruksia syntisten puolesta. Sillä monet joutuvat helvettiin sen takia, ettei kukaan rukoile ja tee uhruksia heidän puolestaan."

Kymmenen minuutin kuluttua Neitsyt sanoi lapsille jäähyväiset.

Lapset eivät tähän asti olleet koskeneet tammeen. Nyt he taittoivat siitä kaksikaaraisen oksan, jolla taivaallisen ilmestyksen jalat olivat levänneet. Kotiin tultuaan Jacinta huusi Lucian äidille:

"Täti, olemme taas nähneet sen taivaallisen Rouvan." Ja emäntä Santoksen väittäessä vastaan tyttö näytti tuomaansa oksaa.

"Senkin valehtelijat. Näytäkääpä tänne." Tädin ottaessa oksan käteensä siitä lähti oudonlainen hyvä haju. Se pani ajattelemaan, että lasten puheissa ehkä oli perää. Muutaman päivän päästä tuli kolme poliisimiestä kuulustelemaan lapsia. Pois mennessään he varoittivat lapsia ilmaise-maan salaisuuden ja uhkailivat kuolemalla.

(Jatkuu...)

Fatiman ihmeet -sarja ilmestyi Uskon Sanoma -lehdissä 3/4/1953 - 5/6/1955.

KÄVELLEN KÖYLIÖÖN 17. - 19. 6. 2005



Juhlavuoden johdosta kävelään tänä vuonna muiden kristittyjen kanssa toista reittiä.

Pyhiinvaelluksen ohjelma:

Perjantai 17.6.

- Helsingistä lähdetään klo 16.30 bussilla P. Marian kirkolta Yläneelle, jossa yövytään työväentalossa

Lauantai 18.6.

- vaellus Yläneeltä Nousiaisiin (osa matkasta bussilla)

Sunnuntai 19.6.

- vaellus Nousiaisista Köyliön Kirkkokarille (osa matkasta bussilla)

- klo 13.00 pyhä messu Kirkkokarilla

- n. klo 15.00 paluu Helsinkiin bussilla.

Pyhiinvaeltaja tarvitsee hyvän vaellushengen, hyvät kengät ja päivärepun. Yöpymistä varten on tarpeen makuupussi. Yöpymistarvikkeet yms. kuljetetaan yöpymispaikasta toiseen.

Hinta ruoasta ja yöpymisestä on n. 30 euroa. Sen lisäksi bussi matka Helsingistä Yläneelle ja Köyliöstä Helsinkiin on 30 euroa. Maksun voi suorittaa tilille P. Marian srk, Sampo 800013-1241619, mainiten "Köyliön vaellus" tai käteisellä vaelluksen aikana.

Ilmoittautuminen 9.6. mennessä Pyhän Marian pappilaan, puh. 09-2411633. Tiedustelut: isä Wieslaw Swiech SCJ, puh. 09-6877460.

BUSSILLA KÖYLIÖÖN

Tilausbussi lähtee sunnuntaina 19.6.2005 Pyhän Henrikin katedraalin edestä klo 9.00 ja Pyhä Marian kirkon lähellä olevalta Paciuksenkadun bus-sipysäkiltä n. klo 9.15. Paluu n. klo 18.00. Ilmoittautumiset Pyhän Marian seurakunnan kansli-aan, puh. 09-2411633 viimeistään 9.6. Matkan hin-ta 20 euroa, lapset ilmaiseksi.

Tervetuloa mukaan!

SUURALENNUKSELLA oopperaan: ARABELLA

Kiehtovaa Richard Straussin musiikkia. Tapahtumapaikkana on Wien, jossa köyhtynyt kreivi Waldner yrittää saada kahta tyttäntään Arabellaa ja Zdekaa naimisiin seurapiireihin. Varaa hänellä on vain Arabellan vaatettamiseen, joten toinen tytär saa tyytyä esittämään poikaa. Monien vaiheiden jälkeen molemmista sisarista tulee onnellisia.

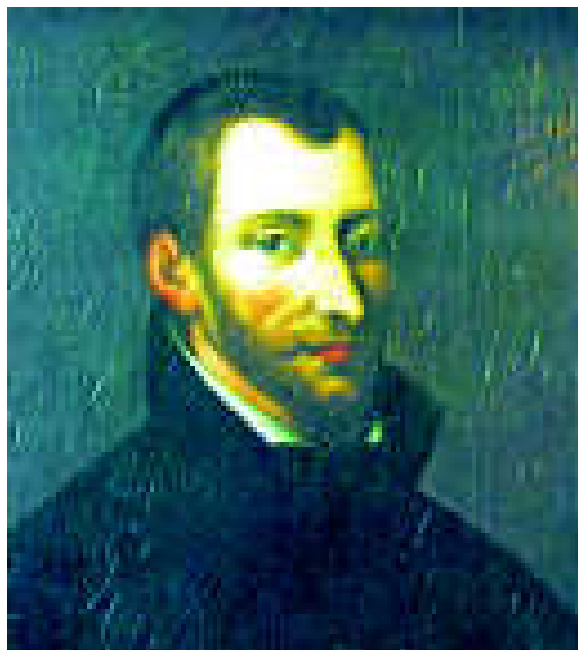
Tiistaina 8.11.2005 klo 19.00

Lipun hinta vain 45 Euroa (normaalihinta 68 Euroa)

Lippuja myydään kirkkokahveilla molemmissa seurakunnissa. Tuotto menee kirkon hyväksi. Sitovia tilauksia ottaa vastaan Rita Kaira puh. (09) 491 495, tai kesällä 09-8793870, Marja-Leena Rautakorpi 09-2391953. Soittoaika klo 9-10.

PYHÄN HENRIKIN SEURA

Jean Francois Regis



Jean Francois föddes den 21.januari 1597 i Fontcouverte, en by nära Pyrenéerna. Familjen var intensivt katolsk, hans far och farbror hade stridit mot kalvinisterna. Deras stridbara religion utvecklade sig hos honom till en varm, kärleksfull framhet, som inte utslet kättarna ur hans förbön. Vid fjorton års ålder skickades han till jesuiternas skola i Bezier. Deras undervisning och det exempel de gav genom sitt liv tilltalade honom i den grad att han 1616 inträdde i jesuitordens noviciat i Toulouse. Med ungdomlig iver och stor samvetsgrannhet följde han ordens regel och försökte på allt sätt förbereda sig på sina kommande uppgifter. Men en sak plågade honom. Här måste han ännu länge fortsätta med skolgång och studier medan hans äldre kamrater fått hjälpa till under den stora pesten. Han längtade efter att få arbeta som präst och var ej intresserad av att studera annat. Därför vågade han sig på det enastående att be om lov att bli präst redan några år innan han avslutat sina studier och i stället nöja sig med en obetydlig ställning i orden.

Då hans föresätta märkte att det ej var på grund av lättja utan emedan han längtade ut till arbetet bland alla hjälpbehövande, beviljade de hans anhållan och den 15. juni 1631 läste han första gången mässan. Han skickades sedan till Montpellier. Denna universitetsstad hade först nyligen återtagits av hugenotterna, men dessa bildade fortfarande ett stort, mäktigt och fientligt sinnat parti i staden. De två jesuiter som fått i uppdrag att återvinna staden genom undervisning och själslasorg, försökte genom fina predikningar bryta kalvinisternas motstånd. Deras nya kamrat var ej någon vältalare, hans predikan var enkel undervisning i kristendomens grundsanningar, men ändå strömmade folk i stora skaror till dem. De greps så av predikantens brinnande övertygelse, att inte bara ljumma utan även avfallna fylldes med ånger. De som ej självmant kom till kyrkan uppsökte pater Regis på gatorna och i deras hem.

Fastän han av naturen var blyg och tillbakadragen kände

han ej den minsta människofruktan när det gällde att rädda en själ. Leende gick han fram till en grupp soldater som just hånat honom och kastat lökar på honom. Allvarligt uppmanade han gatflickorna att upphöra med sitt dåliga liv och börja med ordentligt arbete. Alla fattiga, sjuka och fångna i Montpellier kände han personligen. Han skakade om deras halm-madrasser och bar med egna händer ny halm åt dem. Aftonen före sön- och helgdagar gjorde han alltid en tiggarrond genom de rikas hus, önskade dem vänligt en god helg och frågade sedan om det kanske kunde finnas något gott åt hans sjuka. Oftast fanns det något. Hans glada sätt att hjälpa de fattigaste bland de fattiga gjorde ett sådant intryck på de rika, att flera förnåma damer erbjöd sig att hjälpa honom. Montpelliers helt kalvinistiska omgivning fick även känna av pater Regis omsorger.

Efter några år skickades han av sina förmän till Puy i Cevennerna. Utgående från denna stad företog han på vintern, trots meterhög snö och varfara i bergspassen långa turer till de omgivande byarna. Han förstod nämligen att bönderna på sommaren hade så mycket utearbete att de ej skulle hinna lyssna på honom. Han fann byarna bebodda av fanatiska kalvinister som hotade honom med döden. Han såg förstörda och ödeliggande kyrkor och ett rätt och tygellöst folk. På över femtio orter läste han mässan och predikade och även om han i början inte gjorde stort intryck på kalvinisterna, så fick han dock de spridda och sedan länge prästlösa katolikerna tillbaka till bikt och kommunion.

Under de heta somarmånaderna missionerade han själva staden Puy. Här gällde det inte så mycket att predika mot kalvinisterna som mot ocker, svordomar, grälsjuka och dåligt liv. Oförskräckt antastade han ökända slagsbul-tar på gatan, höll speciella sammankomster för förmän och bärare, vilka var ökända för sitt svärande. För omvända gatflickor ordnade han ett skyddshem, vilket skaffade honom mycket bekymmer och från den oförstående om-

givningens sida både stryk, försmädelser och livsfara. Ännu viktigare än att rädda dem som blivit gatflickor fann han det vara att man gav gatflickorna ett ordentligt inkomstbringande arbete, så att de ej kom ifrestelse. För den skull beforderade han spetsknypling och annan hemindustri.

Bara hans närmaste vänner visste huru han vantrivdes i staden. Han längtade efter att fara till Kanada och omvända de vilda irokeserna. Men då han ej fick lov till detta, bad han om att få ägna sig helt åt bergsbyarna i Cevennerna. Hösten 1640 fick han ett jakande svar och gick genast före vinterns inbrott med nytt mod till verket. Mitt i december kom han dock helt förvånande tillbaka till Puy fastän han lovat vara i den avlägsna byn Louvesc under julhelgen. Åt sin biktfar sade han att han kommit för att avlägga sin sista bikt. Tre dagar förberedde han sig på den. När han avlagt den tog han sin vandringsstav och begav sig genast iväg utal, att bry sig om den rådande snöstormen. Andra dagen förrerade han sig och måste våt och snöig tillbringa natten i en kall lada. Med full feberfrossa tillryggalade han på juldagsmorgonen den sista biten av vägen. Han var dödssjuk när han anlände till La Louvesc men började genast utan att ens byta kläder, att predika och höra bikt, tills han andra-dag jul sjönk avsvimnad ihop i kyrkan. Sedan var han sängliggande och avled på natten 31.12.1640 kort innan klockorna ringde in det nya året. Han var trettiofyra år gammal och mitt i arbetet för själarna. Han begravs i La Louvesc och byn blev på grund av hans grav en vallfartsort för Cevennernas bergsbor. Festdag 16.6.

MÄRTA AMINOFF

PYHIIN- VAELLUKSELLE PUOLAAN

1.-11.8.2005

Kävellen Krakovasta Czestochowaan (6 pv à 20-30 km) puolalaisen etupäässä nuorisosta koostuvan joukon mukana. Osallistumismaksu n. 12 eur sis. vakuutuksen ja yöpymiset.

Lisäksi maksettava matkat Puolaan ja takaisin (lautalla Tallinnaan, sieltä autokyyti yhteensä n. 150 eur/hlö) sekä ruoka (n. 20 eur/hlö) ja mahdolliset yöpymiset matkalla.

Vaelluksen järjestäjänä Krakovan Pyhän Kolminaisuuden dominikaaniluostari.

Lisätietoja Juho Kyntäjä, puh. 040-5176972, email juho.kyntaja@proagria.fi.

Maalauskurssi Jyväskylässä?

Jyväskylän Pyhän Olavin seurakunta on valmis järjestämään maalauskurssin ensi syksystä alkaen, mikäli kiinnostusta on.

Siksi pyydämme ennakkoilmoittautumisia seurakuntaan, jotta kurssin järjestämisestä voidaan sopia. Puh. 014-612659, email olavi@catholic.fi.